СУБОТА, 11 ЛИСТОПАДА 2006 РОКУ ■ № 212 (3962)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Сто днів уряду — тест на перевірку політреформи

Про це заявив Голова Верховної Ради України Олександр Мороз на вчорашніх розширених зборах антикризової коаліції та уряду, що проходили в Українському домі

Крім того, за сто днів роботи уряду знято спекулятивну тему, що антикризова коаліція та уряд не підтримують європейський вибір України. А до кінця листопада, запевнив глава парламенту, всі законопроекти стосовно вступу України до СОТ народні депутати ухвалять у цілому.

(Закінчення на 2-й стор)

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Перетягування зернової ковдри

Посли деяких зарубіжних країн обурюються з приводу експортних обмежень, а уряд має намір ретельно перерахувати наявний у країні запас хлібних культур

Сільськогосподарським підприємствам і фермерським господарствам слід щомісяця подавати декларацію «стосовно обсягів власного зерна, що зберігається ними у власних чи орендованих зерносховищах». Таке нововведення пропонує запровадити уряд. Кабмін уже подав на розгляд Верховної Ради відповідний законопроект «Про внесення змін до Закону України «Про зерно і ринок зерна в Україні». У такий спосіб чиновники сподіваються одержувати повну і достовірну інформацію про хлібні ресурси і здійснювати ефективне державне регулювання зернового ринку. А запропоновані зміни дадуть можливість уповноваженим держорганам виконавчої влади вчасно й адекватно реагувати на ситуацію із забезпечення продовольчої безпеки країни.

(Закінчення на 5-й стор.).

Геноцид чи трагічний збіг обставин

Дві третини українців (69 відсотків) вважають, що голод 1932—33 років було спричинено переважно діями тодішньої влади, і лише 12 відсотків — що природними обставинами. Такі результати опитування дорослого населення України днями презентував Київський міжнародний інститут соціології (КМІС).

Дивно, але майже п'ять відсотків опитаних взагалі не чули про голодомор 1932—33 років. А от серед тих, хто звинувачує у трагедії радянську владу, 84 відсотки вважають, що це був навмисно організований акт.

(Закінчення на 5-й стор.).

КОРОТКО

- Президент України Віктор Ющенко прийняв вірчі грамоти від послів Бельгії, Кувейту та Молдови.
- На Хмельниччині п'яний водій збив працівника ДАІ.
- Уряд України доручив до 2009 року організувати поставки азербайджанської нафти на Шебелинське відділення з переробки газу та нафти («Інтерфакс-Україна»).
- У пожежі в Чернігівській області загинуло двоє дітей.
- В Ужгороді прикордонники затримали шістьох чеченців-нелегалів.
- Учора завершилася чергова ротація українського миротворчого контингенту в Ліберії («Інтерфакс-Україна»).

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ:

- Верховна Рада України працюватиме у пленарному режимі й розпочне свою роботу з погоджувальної ради парламентських фракцій.
- Комітет Верховної Ради з питань безпеки і оборони проведе слухання «Про стан і перспективи подальшого розвитку оборонно-промислового комплексу».
- Стартує перший заочний етап VII Всеукраїнської олімпіади старшокласників.
- Працівники радіо, телебачення та зв'язку України відзначатимуть своє професійне свято.

■ НОВИНИ

До нового врожаю вистачить?

В Луганській області триває закупівля продовольчого зерна. Для формування держпродрезерву область планує придбати понад 14 тисяч тонн пшениці. Зерно закуповують у 17 районах Луганщини, найбільшу його кількість гарантують Старобільський — 1370 та Сватівський — 1273 тонни. Піврічний запас продовольчого зерна має становити в області 123 тисячі тонн, **повідомляє наш власний кореспондент Алла АНТІПОВА.**

До і після ватерлінії

Від учорашнього ранку Севастополь знову з водою. Доби вистачило, щоб з'ясувати: міська влада може реагувати на ситуацію швидко, адекватно і результативно. А ось мешканці міста виявилися не готовими. Насамперед психологічно.

Вранці 9 листопада, після повідомлення по міському радіо про тимчасове припинення водопостачання, до магазинів вишикувалися черги по воду. Трохи згодом — і по хліб. В одному із супермаркетів у черзі померла жінка похилого віку.

(Закінчення на 4-й стор.).

У Квасах сподіваються, що газди працюватимуть удома

Чи не найбільша проблема у селі Кваси Рахівського району Закарпатської області — здати на переробку велику рогату худобу, свиней. Тваринництвом тут займаються мало не на кожному подвір'ї. Вирощують корів, овець, кіз, свиней — за рахунок цього й живуть. Нині у сільраді лежить 85 заяв на здачу тварин. Але зробити це майже неможливо. Хоча в районі є м'ясний цех, та він малопотужний. А заїжджі оптовики беруть м'ясо по 3—4 гривні за кілограм живої ваги — майже за безцінь. Сільський голова Василь Дімич* (на знімку)*, який головує з 1990 року, розповідає, що у Квасах мріють спорудити м'ясний цех, а вироблену там продукцію реалізовувати навіть до супермаркетів Києва. Чомусь, каже, в Україні взялися купувати м'ясо за кордоном — а у нас свого нікуди дівати. Так само з вовною, шкурами овець.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

(Закінчення на 6-й стор.).

■ ПЕРЕДПЛАТА

Триває передплата на 2007 рік

Шановні читачі, ви маєте можливість передплатити «ГОЛОС УКРАЇНИ» на наступний рік, щоб уже з 1 січня одержувати свою газету українською та російською мовами.

Передплатна вартість п'ятиразового виходу на тиждень (крім неділі та понеділка) за індексами **40224** — українською та **40223** — російською мовами для індивідуальних передплатників становить — **3,50 гривні** на місяць.

Передплатна вартість триразового виходу на тиждень — у вівторок, четвер і п'ятницю — за індексами **08775** — українською та **08337** — російською мовами для індивідуальних передплатників становить **2,00 гривні** на місяць.

Для підприємств, установ та організацій передплатна вартість за індексами **60955** — українською та **60997** — російською мовами становить **10,00 гривень** на місяць.

До зазначених сум уже увійшли вартість оформлення передплати і доставка газети.

Надсилайте до редакції копії квитанцій на піврічну або річну передплату п'ятиразового виходу — і ви станете учасником розіграшу подарунків.

«Голос України» чекає своїх читачів і прихильників.

■ Я ВАМ ПИШУ...

Цікава, корисна, а головне — правдива!

«Голос України» передплачую дуже давно, бо, як ніде інде, знаходжу в ній цікаву, корисну, а головне —правдиву інформацію! Особливо подобаються справедливі й сміливі статті журналіста Івана Ілляша. Думаю, що не одна людина вдячна йому за допомогу.

Життя я прожив дуже важке. Вік мій немалий: ось-ось виповниться 80. Я знаю і бачив голодомор, колективізацію, репресії, Велику Вітчизняну війну, Чорнобиль. І сьогодні боляче переживаю усі державні негаразди. А щоб завжди знати про останні події і зміни у країні та світі, на свої копійки передплачую «Голос України» на рік.

Анатолій ДУДНІЧЕНКО, учасник Великої Вітчизняної війни.

Одрадокам'янка Бериславського району Херсонської області.

Комітет з питань правосуддя рекомендує парламенту прийняти за основу проект постанови «Про виконання рішень Європейського суду з прав людини» (Інформуправління Верховної Ради)

Голова бюджетного комітету Володимир МАКЕЄНКО: «Комітет рекомендуватиме Верховній Раді ухвалити зміни до бюджету-2006 одразу в цілому. Ми не хочемо, щоб місцеві бюджети отримали зміни 25 грудня, коли вже нічого не можна зробити» (УНІАН)

Сто днів уряду — тест на перевірку політреформи

(Початок на 1-й стор.).

Олександр Мороз наголосив, що реалізація політичної реформи стала запорукою позитивних зрушень у державі. І найбільший доказ того — це те, що парламент країни і уряд не опоненти чи конкуренти, а партнери з відповідальності перед народом за реалізацію внутрішньої і зовнішньої політики. «Це колосальний аргумент на користь політреформи», — наголосив Голова Верховної Ради. А одним із яскравих прикладів співпраці уряду та коаліції О. Мороз назвав роботу над проектом державного бюджету на 2007 рік.

Нині, за словами Голови Верховної Ради, ще є багато спекулятивних дискусій з приводу політичної реформи. Тому глава парламенту вважає, що Президент України має ініціювати «круглий стіл». Олександр Мороз зауважив, що у всіх спекулятивних дискусіях «апарат Верховної Ради не бере участі й не братиме». Він вважає, що нікому не треба загострювати політичну ситуацію, а необхідна дискусія.

Глава парламенту зауважив, що Кабінет Міністрів проводить практичну прагматичну роботу. О. Мороз також наголосив, що політичну реформу в частині місцевого самоврядування обов'язково буде реалізовано. Бо перші сто днів роботи уряду показали необхідність проведення політичної реформи та її продовження на місцевому рівні.

100 днів тому урядові було дано старт, і цей старт був успішний, додав глава парламенту.

Керівник антикризової коаліції Раїса Богатирьова заявила, що уряд України у зовнішній політиці «керується національним українським прагматизмом», а у внутрішній — «стабілізував економічну ситуацію і забезпечує соціальний добробут громадян».

У свою чергу Прем'єр-міністр України Віктор Янукович сказав: «Партія регіонів, соціалісти і комуністи на практиці застосували європейські принципи формування влади, і це має набагато більше значення для інтеграції України в Європу, аніж усі гасла наших теперішніх критиків». Глава уряду категорично заявив, що антикризові коаліції не загрожує розкол. За його словами, ціна стабільності антикризової коаліції полягає у стабільності країни, добробуті й безпеці українців. А формуванню широкої коаліції, переконаний Віктор Янукович, завадили особисті амбіції та політичний екстремізм деяких депутатів.

Прем'єр повідомив про намір розробити стратегію регіонального розвитку з метою розширення прав місцевих влад. Регіони, на його переконання, мають одержати і більше повноважень, і більше відповідальності. Що, скажімо, можна закріпити у новій редакції закону «Про стимулювання розвитку регіонів».

Прем'єр-міністр відзначив невисокий рівень роботи правоохоронних органів у боротьбі з корупцією. Кабмін з цього приводу планує розробити низку економічних заходів.

А лідер фракції Комуністичної партії України Петро Симоненко під час свого виступу звинуватив Президента і секретаріат глави держави в шантажі Верховної Ради: «Припиніть шантажувати Верховну Раду вашими заявами про те, підписуватимете чи не підписуватимете бюджет». За його словами, цей «шантаж перевіс у політичне протистояння».

Зміщення пріоритетів

Лідер БЮТ Юлія Тимошенко не бачить перспективи створення широкої парламентської коаліції. Про це вона заявила на вчорашній прес-конференції. «Ніякої широкої коаліції не було і не буде, бо з першої хвилини це була абсолютно нежиттєздатна структура», — наголосила народний депутат.

Крім того, коментуючи результати роботи Кабміну за 100 днів, вона припустила, що уряд Віктора Януковича протримається не довше, ніж до весни. За її словами, нинішні показники зростання ВВП та інфляції свідчать про значне погіршення економічної ситуації. «І ці показники найкраще характеризують переможні реляції, що пролунали сьогодні в Українському домі під час зборів учасників антикризової коаліції», — сказала Ю. Тимошенко.

А в бюджеті-2006, вважає лідер БЮТ, уряд Віктора Януковича цілком змінив пріоритети. За її словами, за 100 днів правління уряду з бюджету відраховано 3 млрд. на відшкодування експортного ПДВ і на другий план поставлено всі захищені статті про соціальний захист населення.

■ **ФОТОФАКТ**

На Чорнобильській атомній електростанції пройшов одноденний семінар для журналістів, на якому обговорювали питання будівництва об'єкта «Укриття» і його вплив на довколишнє середовище. Журналісти мали змогу відвідати законсервований четвертий енергоблок.

Фото Олександра СТРИЖА.

■ **У НОМЕР**

«Аврально-пожежна сесія»

Саме так характеризували чимало присутніх останню, позачергову, сесію Сумської обласної ради, до порядку денного якої було винесено лише одне «стратегічне» питання: «Про суспільно-політичну ситуацію в області у зв'язку з поверненням в Україну колишнього голови Сумської обласної державної адміністрації Щербаня В. П.».

На позачергове «віче» викликали керівників міст, райдержадміністрацій, представників політичних і громадських організацій області, працівників усіх теле-, радіо- і друкованих видань Сумщини.

Пана Щербаня таврували за корупцію, фальсифікація минулих президентських виборів, насильницьке привласнення чужого майна, розправу над студентами, привласнення 240 мільйонів гривень і т. д. і т. п. Таврували комуністи, соціалісти, бютівці, «нашоукраїнці», представники правоохоронних органів. На горіхи дісталося також Генпрокуратурі України.

Підвів риску «пожежній» сесії представник Партії регіонів Геннадій Михайленко. Зазначивши, зокрема, що нинішня влада «за чеснотами» мало чим відрізняється від попередньої, він резонно зауважив: негоже здіймати лемент, коли поїзд уже пішов. На його думку, за півтора року відсутності в Україні колишнього голови Сумської облдержадміністрації та за наявності бажання в керівників правоохоронних структур держави за порушеними кримінальними справами проти фігуранта можна було здійснити десяток досудових слідств і стільки ж винести судових вироків.

Однак це не похитнуло рішучості депутатів облради направити звернення за п'ятьма адресами, в якому, зокрема, наголошується: «...Ми занепокоєні тим, що громада Сумщини надзвичайно гостро, негативно й активно сприймає повернення В. Щербаня до Сумської області. Такий розвиток подій загрожує соціальним вибухом, масовими акціями спротиву і повним падінням довіри і поваги до центральної влади, оскільки пан Щербань публічно позиціонує себе як людину, близьку до глави уряду, секретаря Ради національної безпеки і оборони, лідерів Партії регіонів...». Певно, з огляду на те, що страх має великі очі, кожному з адресатів висунуто певну вимогу.

Либонь, щоб викладені у зверненні факти стосовно загрози соціального вибуху та масових акцій спротиву набули вагомішого звучання, обласна рада організовує в Сумах 11 листопада «всенародний» мітинг протесту проти повернення В. Щербаня до Сум.

Владислав ЖМУРКОВ.

Суми.

■ **ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ**

Час відроджувати село

У Немиринцях Ружинського району Житомирщини відбулася акція «Добробут своїми руками», ініційована народним депутатом України Павлом ЖЕБРІВСЬКИМ (фракція «Наша Україна»).

— Область має стати територією, де комфортно жити, — пояснив він ідею цього заходу. — Головне завдання — почати відроджувати село. Сільська громада повинна бути економічно самодостатньою. Обов'язково мають бути промислове і сільськогосподарське підприємства, об'єкти соціальної сфери.

На це звернула увагу також голова райдержадміністрації Ніна Туранська, зазначивши, що і завод із виготовлення фармацевтичних препаратів, і сільгосппідприємство працюють успішно, забезпечуючи надходження до бюджету сільради, які вона може використовувати на соціальний розвиток. Тож після тривалої перерви відновлено роботу дитсадка, у ФАПі, крім сучасного обладнання, є автомобіль, до осель підведено природний газ, вулиці заасфальтовано, облаштовується сільський стадіон, споруджується спортмайданчик зі штучним покриттям.

Немиринці — рідне село Павла Жебрівського. Про його розвиток почав дбати задовго до того, як уперше був обраний народним депутатом України. Це його заслуга в тому, що занедбаний завод продтоварів перетворився на сучасне підприємство, запрацювала агрофірма.

Під час акції в Немиринцях визначено райони, в яких будуть обрані села для подальшого продовження акції «Добробут своїми руками». Мета — дати поштовх ініціативі селян, допомогти їм зрозуміти, що інвестиція — то тільки початок. А далі все залежить від них.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

■ **ПІДСУМКИ ТИЖНЯ**

Великі маневри

Доки народні депутати працювали у комітетах і округах, окреслилося коло проблем, яке найближчим часом може стати домінуючим на політичній арені.

Передусім — тема вдосконалення політичної реформи. Зокрема, Президент України Віктор Ющенко наприкінці минулого тижня підписав Указ про створення комісії, яка опрацьовуватиме пропозиції щодо вдосконалення Основного Закону. Щоправда, персонального складу комісії ще немає, як немає й концепції вдосконалення Конституції. Деякі оглядачі розцінили це як спробу глави держави відмінити результати політичної реформи і змінити баланс владних повноважень на свою користь. Долила оливи у вогонь і заява про те, що Народний Союз «Наша Україна» ініціюватиме скасування закону, яким було внесено зміни до Конституції. Одначе, і на це варто звернути увагу, сам Президент ніде не говорив про це, навпаки — він стоїть на позиції продовження політичної реформи.

Правда, першим випробуванням для політиків стане законопроект про Кабінет Міністрів. Комітет з питань державного будівництва, місцевого самоврядування і регіональної політики розпочав роботу над обома проектами — урядовим і президентським. Паралельно ведеться робота над законопроектами, які потрібно ухвалити для вступу до Світової організації торгівлі. Голова Верховної Ради Олександр Мороз на зустрічах з послами різних держав і депутатами Європарламенту запевнив, що вже найближчим часом ці закони ухвалить парламент.

А от Комітет з питань бюджету, окрім роботи над проектом головного фінансового документа країни, має ще ухвалити зміни до цьогорічного державного кошторису. Уряд цього тижня запропонував збільшити доходну і витратну частини бюджету нинішнього року.

Сьогодні відбудеться другий етап чергового з'їзду НСНУ, на якому і визначать подальшу долю партії та її керівництва. Однак найбільша інтрига наступного тижня — звіт міністрів оборони і закордонних справ у Верховній Раді. Власне, після цього й окреслиться той шлях, який запропонує антикризова коаліція суспільству.

Володимир КОРОЛЮК.

Що я думаю про історію

Давнє, дуже давнє питання — розмежування історичної думки та історії з політикою — залишається актуальним і в нашу добу. Можливо, сьогодні це питання і не дає спокою українським історикам, але, на жаль, те, про що вони у своєму колі думають і про що сперечаються з приводу цього, не виходить на широкий загал. З другого боку, історики люблять політику, політики не люблять істориків. Між тим, історія і, зокрема, історія України, постійно, ледь не щодня, домінує у судженнях і вчинках українців.

Зрозуміло, що на її прояви люди реагують по-різному. Наприклад, за день до святкування в Україні 150-річчя від дня народження Великого Каменяра у газеті «Сегодня» з'явилися «історичні дослідження» Олеся Бузини «Іван Франко «расист», масон і українофоб». Одні, можливо, ще й досі не можуть вгамувати свої емоції. Інші, навпаки, відразу й забули, про що прочитали, або подумали не без скептичної посмішки: написати можна про все, всі ми діти історії — генії і пророки, українофоби і русофоби, англомани, патріоти і зрадники, популісти, провокатори, безгрішних немає.

Але суть не в цьому, точніше, не тільки в цьому. Йдеться про те, чиїми вустами говорить історія і чиїми вустами вона має говорити, де починається і де закінчується територія історичних подій, фактів і сфера політичної історії.

Повернімося до публікації О. Бузини. Якщо допустити, що для святкових промов про Івана Франка історія вибрала і О. Бузину, то тут можна сказати лише одне: історія помилилася. Бузина навіть фрагментарно не говорить про проблему Франка, його внутрішню основу, сутність, а змонтована із фрагментів розповідь про Франка відображає, скоріш за все, смаки і вподобання, психологічні і сексуальні проблеми самого О. Бузини. Це по-перше. По-друге, якщо стверджувати, що історію про І. Франка вибрав сам О. Бузина, то залишається лише поспівчувати Історії. Який спотворений, який вульгаризований погляд на Історію, на талант, на творчу щедрість енциклопедиста і, врешті, на світ, на сучасне українське життя. Начебто й не існує спільноти, в якій продовжує жити Іван Франко. Адже не лише Мирослав Попович — чи не найвпливовіший філософ України любить і сьогодні перечитувати Франка, як і Льва Толстого.

Справді, публікація О. Бузини — це виклик франкознавцям чи реалізація власного політичного проекту Бузини на підтримку відомих лише одному йому політичних сил? Принаймні за всім, що промовляє історія вустами Бузини, геть не помітна спроба автора знайти ще один шлях до діалогу людей і культур.

Утім, ще один приклад у розгортанні ідеї історії та політики.

Важко погодитися з тезою історика, академіка Петра Толочка, який вважає, що «незалежно від того, з якої нагоди збирається шановне українське панство, воно завжди обговорює одні й ті самі теми: статус української мови в Україні; Голодомор 1932—1933 рр.; питання реабілітації воїнів УПА. Причому супроводжує це прокльонами минулого, яке відбулося спільно з російським народом».

Мені здається, вчений не має права стверджувати, що істина очевидна. Досить згадати про те, скільки очевидних істин, очевидних теорій, «ізмів» було відкинуто історією. Це завдяки історії людство не сумує за часами канібалізму, варварства, інквізиції. Завдяки їй ми і сьогодні не втрачаємо духу «каменяра» перед загрозами, які створюють утопізм і фанатизм, екстремізм і глобалізм. Навіть більше, робимо сміливі припущення. Більшість українців, наприклад, вважає, що так званий «мовний проект» в Україні, в якого українські націоналісти відібрали історичний статус, був остаточно похований тоді, коли світ визнав європейськість українців і коли Україна проголосила про свій європейський вибір. Задля справедливості, тут доречно сказати і про американців. Окремі з них уже сьогодні переконані, що «з імперіалізмом покінчено», що «імперіалізм мертвий, що він повинен бути мертвим, і ми повинні забити кілок у його серце».

З другого боку, не можна заборонити людині сумувати за «добрими старими часами», тим паче — докоряти за це. За великим рахунком, це не має істотного впливу на розвиток держави. Не природно, закономірно — у щось вірити, щось відстоювати. Біда, коли так звані чисті політики піднімають ціну на речі спекулятивного характеру, відкрито заробляють на цьому.

Завжди, в усі часи, людство сподівалося на щось велике. Але ми у своїй невгамованій гордині продовжуємо розбудовувати Україну як Україну великих страждань замість того, щоб робити її Україною великих справ, щоб вона мала таке само «вбрання», як і її сестри у Європі. Напевно, час від часу слід запитувати у себе про речі й неприємні. Наприклад, навіщо збрехав, навіщо зрадив, навіщо сховав голову в пісок? Це для того, щоб рухатися далі, щоб зберегти почуття гідності, бути вільним, заможним і залишити по собі добру пам'ять. Для історії, а не для демагогів та популістів.

За фахом я інженер-будівельник, і говорю про історію та «за історію» лише в межах своїх уподобань, традицій. Я добре знаю: будь-яке судження суперечливе, будь-яку систему суджень легко піддати критиці. Минули століття, щоб теорію Ньютона змінила теорія Енштейна. Століття не змінили Софію Київську або площу Ринок у Львові. Впевненість, з якою будівельник зводить новий будинок, є непохитною лише до того часу, як він дізнається про нові матеріали, нові технології, машини. Зраджує вона йому і тоді, коли він береться за реконструкцію пам'яток культури, старої площі, інтер'єра кімнати. Тут уже втручаються історія, інтуїція, талант. Вони і відкидають будь-які наміри осучаснити об'єкт реставрації, накласти на нього флер сьогодення. Тобто погляд на проблему оновлення — це погляд на проблему збереження.

Яку історію хочуть зберегти ветерани ОУН-УПА? Мабуть, відповідь на це запитання не буде однозначною доти, доки самі ветерани УПА не відкинуть думку про те, що бути хоробрим, бути патріотом може лише той, хто обожнює Шептицького, Мазепу, Бандеру, Петлюру. І для цього зовсім не потрібно чекати сигналу з Ватикана, де богословна комісія має розглянути питання про митрополита Української греко-католицької церкви Андрія Шептицького, який сприяв — і це історичний факт — формуванню загонів «СС-Галичина»: чи долучати його до лику блаженних чи ні. На смерть нас посилали усі гуру «світлого майбутнього людства».

Як свідчить уже і наш власний досвід, небезпечно говорити про одні й ті ж речі одночасно у термінах історії і в термінах політики. Втрати від цього очевидні. Справді, гасла «Думай по-українськи, купуй українське, дій по-козацьки» просто гублять свій сенс на тлі заяв і клятв про європейський вибір. Французи, зокрема, негативно ставляться до вживання англійських слів (скажімо, «уїк-енд», «пентхаузи»), а майже вся українська преса заповнена зарубіжними брендами і виразами маркетологів, рокерів, брокерів, шоуменів, пишемо і говоримо «група Helloween», «Target» кидає виклик», «ресторан Place», «Altimo прориваеться на новий рівень» тощо. Це також не логіка нашої історії.

То кого в Україні більше — Шевченкофілів чи Мазепофілів, європофілів? Найбільше — українців, і з цього слід виходити.

Василь БІБА,
народний депутат України.

Якщо проблеми розв'язувати, їх меншає

■ «ПРЯМА ЛІНІЯ»

У цьому переконаний голова Запорізької обласної ради Олександр Нефьодов. І саме про це йшлося під час його спілкування на «прямій лінії» з читачами «Голосу України». Людей хвилювало не лише особисте, а й те, що зачіпає інтереси територіальних громад.

Житель села Шевченко Вільнянського району В'ячеслав Білоцерковець поскаржився, що в селі, де нещодавно побував голова облради, обвалився єдиний колодязь, а до місцевої влади не достукаєшся. Ще шевченківці потерпають через те, що в них немає фельдшерського пункту. «Раз у районі чекають такої команди, то вони її отримають! — запевнив Олександр Степанович. — А ще ми подумаємо, як поліпшити медичне обслуговування ваших односельців».

Із Новоандріївки Оріхівського району протягом години — три телефонні дзвінки. Звернулися сільський голова Олександр Левченко, ветеран праці Василь Мацюк та Євгенія Лупинос з одним проханням — допомогти добудувати газопровід. Його ніяк не можуть прокласти за 12 років, хоча місцеве господарство витратило на це більш як два мільйони гривень. Цього року будівельники освоїли тут 280 тисяч гривень, до школи й дитсадка залишилося якихось 300 метрів, але роботи припинили через відсутність фінансування. Потім приїхала комісія перевіряти якість зварювальних швів, усе наче нормально, проте розриті канави й досі не засипано. «Сьогодні ж ми порадимося із заступником голови облдержадміністрації та начальником управління капітального будівництва і подумаємо, чим зможемо допомогти», — відповів голова обласної ради. Але резервних коштів у обласному бюджеті практично немає — все кинуто на ліквідацію аварій комунальних систем у Степногірську та Комишуваці (про це вже йшлося в «Голосі України»). Тож доведеться звертатися до спонсорів.

О. Нефьодов пояснив, що протягом останніх років у області безсистемно й неефективно витрачали кошти на будівництво об'єктів інфраструктури, через що вони перетворилися на довгобуди. Не залучали й кошти інвесторів. Такими наполовину спорудженими, занедбаними об'єктами є груповий Дніпровський водовід, який повинен забезпечити питною водою до десятка сільських районів, та водовід із Запоріжжя до Комишувахи. Тож наступного року на їх завершення з обласного бюджету будуть виділені значні кошти. Але й інвестори, котрі виявляють великий інтерес до регіону, мають вкладати свої гроші в його соціальний розвиток. Це стосується Степногірська, де найближчим часом заплановано відновити роботу шахти й створити потужний тепличний комплекс, розчищення забитої піском протоки з Молочного лиману в Азовське море, зміцнення й закріплення морського узбережжя і насамперед Обіточної та Бердянської кіс. Адже їх поглинає море, і ми можемо втратити ці курортні перлини та заповідники. О. Нефьодов узяв під особистий контроль справу порятунку цінних природних об'єктів і знайшов розуміння й підтримку з боку міністра охорони навколишнього природного середовища В. Джарти.

«Скільки ще років жителі області чекатимуть на газифікацію своїх сіл, незважаючи на те, що в Приазовському районі давно відкрите родовище природного газу?» — поцікавився Іван Семенюк із Запорізького району. «Зауваження слушне, — погодився Олександр Степанович. — Є підприємницькі кола, готові інвестувати цей проект, але потрібна згода уряду. Нещодавно обласна рада внесла свої пропозиції на розгляд Кабінету Міністрів, тепер чекаємо відповіді на них».

Треба зазначити: новобогданівці не телефонували, щоб розповісти про негаразди, але розв'язанням їхніх проблем цікавилися сусіди з Михайлівського району. «Депутати обласної ради по черзі ведуть прийом громадян, котрі потерпіли від вибухів на артскладах, — пояснив О. Нефьодов. — Тепер завершується обстеження всіх будинків та споруд, людям надається необхідна в таких випадках допомога. Питання щодо виділення коштів на ремонт з резервного фонду Кабінету Міністрів принципово вирішено. Найскладніше — швидко і безболісно для населення утилізувати пошкоджені боєприпаси, особливо ті, що не підлягають перевезенню. Але і з цим, здається, ми вже впоралися. Найближчим часом я зустрінуся з міністром охорони навколишнього природного середовища України, й ми обговоримо проект інженерної споруди, в якій під землею в закритій капсулі підриватимуть боєприпаси на території бази. На поверхні вибухів майже не буде чутно і шкоди довкіллю вони не завдаватимуть».

Під час «прямої лінії» були й запитання про те, чи, як то кажуть, не пробігла чорна кішка між головами облради та облдержадміністрації. «У нас — нормальні робочі, я б сказав, навіть дружні стосунки, — відповів Олександр Степанович. — Ми розуміємо, що від цього залежить благополуччя мешканців регіону. Хоча такі стосунки склалися не одразу. Ми довго йшли до вироблення спільної позиції в розстановці керівних кадрів, у визначенні пріоритетів соціального розвитку та спрямування бюджетних коштів. Дійшли згоди навіть щодо подальшої роботи тих голів райдержадміністрацій, кому районні ради висловили недовіру, і домовилися, кого з них залишити і дати можливість виправити помилки, а кого відправити у відставку».

І майже на завершення — приємна несподіванка. Зателефонувала керуюча справами Добропільської райради Донецької області Тетяна Юр'єва і запитала, до кого із сусідів можна приїхати запозичити досвід організації роботи депутатів та органів самоорганізації населення в селах і селищах. О. Нефьодов порадив їй звернутися до гуляйпільців та оріхівців і пообіцяв усіляко посприяти, щоб ці зустрічі стали регулярними.

Микола МАНЬКО.

На знімку: Олександр Нефьодов.

Фото Валерія КУКОВИНЦЯ.

■ АКТУАЛЬНО

Увага, вас контролює альтернативний Радбез

Днями громадянська партія «Пора» заявила про створення експертної Ради з питань національної безпеки та оборони. Мета нового органу — координація в одному напрямі зусиль громадянської опозиції. Як уточнюється в розповсюдженій заяві, експерти з будь-яких політичних сил, партій, державних чи недержавних організацій, залучені до діяльності ради, проводитимуть оцінку дій влади на відповідність національним інтересам. Висновки оприлюднюватимуть для широкого обговорення: так, на думку ініціаторів, гарантуватиметься подальший розвиток демократії та громадянського суспільства.

На прес-конференції один з лідерів «Пори» Євген Золотарьов, пояснюючи причини й необхідність створення такого «контрольного органу», зазначив: «На жаль, ми всі звикли до того, що в країні триває перманентна криза. Це породжує, зокрема, і хронічну тимчасовість усіх органів влади. Уряди, включно з нинішнім, неспроможні чинити спротив відвертому політичному тиску ззовні і зсередини. Цей тиск має виразні економічні та соціальні складові, і його провідники не приховують своєї мети — припинення існування України як незалежної держави. Гострий дефіцит відповідальності та власні амбіції у чинних політичних лідерів ставить під удар національну безпеку нашої держави».

Член політради ГП «Пора» Олег Покальчук, аналізуючи роботу владних інституцій, покликаних стояти на сторожі безпеки та оборони України, дійшов висновку, що вони дедалі більше ототожнюють себе і свої інтереси з державою. Тобто «функціонування цих інституцій дрейфує у бік захисту приватних інтересів провідних українських політиків». Тому експертна рада відтепер оцінюватиме внутрішні загрози і визначатиме, наскільки Україна вразлива для зовнішніх викликів. Увагу концентруватимуть на пошуках шляхів посилення імунної системи країни й запобігання політичному «СНІДу». При цьому громадська «РНБО» розглядає національні інтереси як сукупність інтересів українських громадян, а не певних державних чи недержавних органів.

До ради входитимуть представники різних політичних сил, політологи, відставні і діючі військовослужбовці, співробітники СБУ та люди, що володіють ситуацією в галузях безпеки й оборони. Єдиним критерієм відбору є професіоналізм, а не відданість певним політичним кланам.

Як запевняють пористи, справжня опозиція нинішній владі давно сформована. Але не з політиків, а громадян, котрі на парламентських виборах голосували за радикальні зміни в суспільстві. Саме ця справжня опозиція і сигналізує про тривожні симптоми в офіційній безпеці й обороні і закликає до контролю над владою.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

НОВИНИ

СУБОТА, 11 ЛИСТОПАДА 2006 ■ № 212 (3962)

У Донецьку спалили автомобіль голови міської колегії адвокатів Сергія ОСИКИ, колишнього адвоката Олексія Пукача

1,8 мільйона дітей у світі щороку помирають від діареї, зазначається у Глобальному звіті ООН з людського розвитку «Що стоїть за нестачею води: влада, бідність і глобальна криза водопостачання»

■ У НОМЕР

Дрова дорожчають

Хмельницький. Ціна на дрова з 30 гривень за кубометр підскочила вже до 60 гривень. Такому підвищенню посприяли перевірки контролюючих органів, які вважають, що в стару ціну не було закладено всі затрати з вирощування та вирубки лісу. Але попри високу ціну на газ, попит на дрова не спадає. Навпаки, Хмельницьке лісомисливське господарство, котре планувало для п'яти районів виділити близько двох тисяч кубометрів дров, уже продало майже шість тисяч кубометрів.

Ірина КОЗАК.

Солодкі в них слова…

У **Запоріжжі** діяла злочинна група ромів. Під виглядом працівників соціальної служби та різних благодійних фондів вони заходили до квартир пенсіонерів і розповідали, що хочуть обдарувати старих продовольчими пайками. Але для цього, мовляв, потрібна тара. І десятирічного «помічника» давали. Поки дідусі з бабусями по коморах та балконах збирали пакети і скляний посуд, їхні помешкання обкрадали. До затримання співробітниками міліції аферисти встигли «відмітитись» у кількох районах Запоріжжя та в Мелітополі. Але в міліції вважають, що географія їх злочинної діяльності значно ширша і не обмежується лише територією Запорізької області.

Микола МАНЬКО.

■ ФОТОФАКТ

Видавництво «Родовід» презентувало у Чернігові книжку Віри Зайченко «Вишивка козацької старшини XVII—XVIII століть. Техніка».

На знімку: виступає автор видання Віра Зайченко.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

Книжковий бум на Прикарпатті

Івано-Франківськ. У місті відкрито виставку-ярмарок книжок видавництв Івано-Франківської, Львівської, Тернопільської областей та київського «А-ба-ба-га-ла-ма-га». Загалом свою продукцію на ній представили майже 40 книговидавничих фірм. На окремих стендах експонуються просвітницькі видання та часописи XIX-XX століть із збірки місцевого краєзнавця Петра Арсенича. Організатори заходу — управління у справах преси та інформації ОДА, обласна письменницька організація та «Просвіта».

Дарина НАЗАРЧУК.

Гроші для тата депутата

Батьки депутата міськради Миколи Котляревського повернуть по 90 тисяч гривень, які вони отримали з держбюджету згідно з рішенням Євпаторійського міського суду. Це рішення скасував апеляційний суд Криму за скаргою прокуратури. «Ця сума була виплачена їм у вигляді відшкодування морального збитку за нібито незаконне затримання й утримання під вартою їхнього сина», — пояснили в прокуратурі.

Вл. інф.

До і після ватерлінії

(Початок на 1-й стор.).

Нехтуючи прохання заступника голови Севастопольської міськдержадміністрації Ольги Ковитіді до міських виробників питної води не піднімати ціни, в деяких магазинах за півлітрову пляшку просили шість гривень. До вечора в одному із супермаркетів нібито посилили охорону складу з мінералкою: пройшла «інформація», що на ніч намічено штурм цього сховища.

У ранковому телеефірі голова СМДА Сергій Куніцин заявив, що прокуратура порушила кримінальну справу за фактом забруднення поверхневих водних джерел, у рамках якої він вважає за можливе вивчити факти спекулятивного підняття цін у торгових точках, **повідомляє наш власкор у Севастополі Микола МАГДИЧ**.

Боржників провчають холодом

Потерпають і ті, хто вчасно оплачує комунальні послуги

З початку опалювального сезону немає тепла у кількох житлових будинках (в основному це малосімейні гуртожитки), що належать ВАТ «Текстерно» у Тернополі. У них — понад сім тисяч мешканців, чимало дітей. Причина банальна: мешканці заборгували підприємству, а саме його котельня опалює прилеглий мікрорайон, понад 800 тисяч гривень. Коштів на газ «Текстерно», яке переживає фінансову скруту, не має. Перед ним дилема: або подати тепло на мікрорайон, або зупинити виробництво.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Ще два роки тому керівництво ВАТ попередило міську владу, що не може за власні кошти утримувати мікрорайон. Саме тоді на підприємстві розпочали реконструкцію котельні. Пропонували різні варіанти участі в цьому міської влади. Співпраці не вийшло. Котельню виробничники переобладнали самі. Нині тут встановлено суперсучасне обладнання. Якщо раніше міська влада брала на себе бодай частину затрат на обігрів проблемного мікрорайону, то цьогоріч їй було не до цього. Обласна держадміністрація також слабо реагувала на запобіжні сигнали підприємства. І лише минулого вівторка її голова Іван Стойко видав розпорядження негайно (за годину) подати тепло. Але воно так і не з'явилося.

— І не з'явиться, — запевнив на прес-конференції журналістів голова спостережної ради ВАТ «Текстерно» Валерій Ломач, — доки боржники не сплатять хоча б 30 відсотків заборгованої суми. Ми готові реструктуризувати решту суми, але розуміння не знаходимо. В окремих мешканців борги за опалення сягають 13 тисяч гривень. І це люди не найбідніші. Навіть після рішень суду перед судовиконавцями зачиняють двері, виштовхують з помешкання. З місцевою владою розуміння у цій справі я не знаходжу. Вперше за багато років конструктивна розмова вийшла лише з головою обласної ради Михайлом Миколенком.

«Текстерно», якщо можна так сказати, стало жертвою власної доброти. Свого часу у відомчі гуртожитки поселили працівників інших підприємств і організацій. Найгірше, що через 20 відсотків боржників потерпають і 80 відсотків тих, хто справно сплачує за комунальні послуги. Де вихід — нині не знає ніхто. Найпростіше — заплатити. Проте це виявляється найскладнішим.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопіль.

Ремонт нон-стоп

■ ДО РЕЧІ

«Програму енергозбереження Одеси» розгляне чергова сесія міськради. Передбачається, що АКБ «Надра» почне видавати кредити громадянам на утеплення житла, установку склопакетів, утеплення дверей, труб. Суму кредиту погашатиме позичальник, а відсотки сплачуватиме міський бюджет.

Незважаючи на відчайдушні зусилля міської влади, стан з опаленням, як і раніше, викликає тривогу. ТЕЦ, від якої здійснюється опалення і подача гарячої води в центр міста, практично до зими не готова. З державного бюджету так і не надійшли потрібні кошти на її реконструкцію. Технічний стан ТЕЦ, прямо скажемо, катастрофічний.

Ускладнюють ситуацію повсякчасні аварії в теплових мережах. Через них щодня до 150 об'єктів міської інфраструктури позбавлені можливості отримувати тепло. Ремонтники мало не цілодобово латають труби, які дихають на ладан. Проте щогодини майже 500 тонн гарячої води просто зникає на шляху до опалювальних батарей.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Півострів з газом

«Чорноморнафтогаз» завершив закачування природного газу в Глєбовське підземне сховище й почав його відбір у газотранспортну систему півострова. Усього у сховище закачали 455 мільйонів кубометрів блакитного палива.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

■ ФОТОФАКТ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Учора біля будинку Київської міської державної адміністрації представники Народної партії організували пікетування. Вони вимагали припинити спекулятивне зростання цін на нерухомість у Києві. Під час акції міському голові Леоніду Черновецькому було передано звернення з пропозиціями про забезпечення доступності житла.

Хмельничани вийдуть на пікет

Сьогодні мешканці приміського села Лисогірка та мікрорайонів Кам'янця-Подільського Смирнова та Першотравневого планують виставити пікети на міжнародній трасі Житомир—Теребле-че неподалік в'їзду в місто. Люди борються за своє здоров'я, яке, за їх словами, незабаром опиниться під загрозою. Річ у тім, що на підприємстві ВАТ «Модуль» планують запуск нової виробничої лінії (тут здійснюватимуть прокат та гаряче оцинкування металу). Коли готувався проект, адміністрація ВАТ «забула» про Лисогірку. Тож чимало будинків опинилися за 50 метрів від паркану заводу. Громада села вимагає незалежної екологічної експертизи. Міська влада коштів на оплату незаангажованих екологів не знайшла.

Правоохоронці вже попередили протестувальників, що, якщо трасу таки перекриють, їх дії матимуть кримінальний характер. Однак в акції є прибічники серед депутатського корпусу.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Розлучення за допомогою ножа

Кривава драма розігралася в четвер просто на порозі будинку одного з райсудів Харкова. О 9-й ранку в суді Московського району мали слухати, здавалося, буденну справу про сімейне розлучення. Однак за 10 хвилин до початку слухання чоловік у всіх на очах зарізав свою дружину. Він завдав їй шість ножових поранень, несумісних із життям. Після кривавої розправи злочинець кинувся навтьоки, але його затримали співробітники судової міліції й обеззброїли. Вони й викликали «швидку». Коли приїхали лікарі, жінка була ще жива. Поранення були в область серця і живота. Врятувати Олену не вдалося. Вона померла в машині «швидкої допомоги» під час госпіталізації до Інституту невідкладної хірургії. Оперуповноважений карного розшуку Олексій Ковган повідомив, що ніж злочинець тримав при собі схований і витяг його лише перед входом до будинку суду з метою скоєння навмисного вбивства.

Олена та Юрій прожили в шлюбі 15 років. У жовтні жінка подала на розлучення. У заяві написала, що життя не склалося, чоловік кривдить і часто б'є її. Одна з версій трагедії: конфлікт під час розподілу майна — двокімнатної квартири, в якій тепер з усієї сім'ї залишився лише 14-річний син. Слідство вважає, що затриманий абсолютно осудний. Порушено кримінальну справу за статтею 115, частина 1 — навмисне вбивство.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Інститут зніме погони

Житомирський військовий інститут радіоелектроніки імені Сергія Корольова стане філіалом Київського національного авіаційного університету. Про це повідомив міністр оборони Анатолій Гриценко, зазначивши, що вже досягнуто домовленості з Міністерством освіти. За його словами, в Житомирі чудова матеріальна база, висококваліфікований професорсько-викладацький склад. Інститут імені Корольова готує кадри для розвідки — радіоелектронної і космічної, фахівців комп'ютерних систем. У зв'язку зі скороченням Збройних сил зменшується потреба в кадрах, тому базу цього навчального закладу вирішено використати для підготовки цивільних фахівців. Міністр висловив сподівання, що вже з наступного року поряд з курсантами тут навчатимуться студенти, а набір зросте втричі.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Буковинська молодь гине за кордоном

З початку року за кордоном загинуло 35 буковинських заробітчан, повідомив заступник начальника МРЕВ УМВСУ в Чернівецькій області Володимир Мрачковський. Це переважно молоді люди, близько третини з них — жінки.

А от кількість громадян, які перебувають на обліку в державній службі зайнятості, в області скоротилася на 20 відсотків порівняно з минулим роком. За словами директора Чернівецького обласного центру зайнятості Галини Чуріної, нині на обліку — 18,2 відсотка буковинців.

Сергій СУЛИМА.

Нема такої партії

На російсько-українському державному кордоні поблизу селища Мілове затримано велику партію марок акцизного збору на алкогольні напої виробництва РФ. Близько 220 тисяч марок були не розрізані й мали вигляд суцільної стрічки, замотаної в рулон. Усього таких рулонів, замаскованих під одягом, було знайдено 44, в кожному з яких міститься майже по п'ять тисяч марок. Правоохоронці встановлюють канали надходження контрабандного товару, а також причетних до цього осіб.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Пожежа — наче в кіно

У кінотеатрі ТОВ «Дебют-Перемога» Маріуполя спалахнула пожежа. Вогнем пошкоджено покрівлю і перекриття на площі 400 квадратних метрів, меблі та технічне обладнання глядацької зали. На щастя, людей у залі не було, тому обійшлося без жертв і потерпілих. За попередньою версією, причиною загоряння стало порушення правил безпеки під час проведення вогневих робіт на даху.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Якщо у вас нема дому

***Катруся Косиренко** (на знімку) кинулася до нових іграшок, навіть забувши зняти шапку й пальто. Теле- і фотокамери не бентежили шестирічну відвідувачку першого Всеукраїнського центру соціально-психологічної допомоги, відкритого днями в Києві. Вона просто не звертала на нас уваги. Для маленької це новий старий дім. Вона й раніше, до ремонту та офіційної вивіски, приходила сюди спати, їсти, робити уроки. Адже вдома — вічно п'яні батьки...*

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У 2007 році кожну область України планують охопити такими закладами, заявив міністр у справах сім'ї, молоді і спорту Юрій Павленко. Потреба у створенні центрів соціально-психологічної допомоги для різних категорій населення зумовлена цілою низкою несприятливих чинників, що позначаються на людях. Особливо на дітях. Створення й облаштування таких «домашніх вогнищ» для них фінансується із коштів державного бюджету. Сьогодні аналогічні центри вже працюють в АР Крим, Волинській, Дніпропетровській, Донецькій, Житомирській, Закарпатській, Запорізькій, Івано-Франківській, Київській, Кіровоградській, Луганській, Миколаївській, Одеській, Сумській, Рівненській, Тернопільській, Хмельницькій, Чернівецькій і Чернігівській областях, а також у Севастополі. «Нині в Україні налічується 78 тисяч родин, де проживає близько 120 тисяч дітей, котрі опинилися у складних життєвих обставинах», — сказав Павленко.

Перетягування зернової ковдри

(Початок на 1-й стор.).

Представлений законопроект в уряді розціюють як крок на шляху врегулювання ситуації навколо обмеження експорту українського зерна. Така тактика, мовляв, дасть, нарешті, змогу підбити зерновий баланс, сформувати достатній резерв, а вже після цього надлишки можна випустити і за кордон.

Тим часом посли Німеччини, Нідерландів і США на спільній прес-конференції висловили стурбованість. На думку дипломатів, обмеження експорту зерна зашкодить українській економіці, її інвестиційному клімату і репутації надійного партнера. Ситуація, що склалася, може негативно вплинути на вступ нашої держави в СОТ.

Посли підкреслили, що з повагою ставляться до прагнення України забезпечити свою продовольчу безпеку, але не підтримують заходи, яких вживають у цьому напрямі. Зокрема, дипломатів хвилює те, що заборону було введено раптово, без перехідного періоду. «Ніхто не змінює дорожні знаки під час руху...» — прокоментував ситуацію Посол Німеччини в Україні Райнхард Шеферс. Посол США Вільям Тейлор підкреслив, що компанії, які працюють в Україні та інвестують кошти в АПК країни, зазнають величезних збитків: «Лише за жовтень «Каргилл» втратив 10 млн. доларів... Тепер компанії думатимуть двічі, перш ніж вкладати гроші». «Ми сподіваємося на швидке вирішення цього питання, і наші три країни готові сприяти цьому», — зазначив Посол Нідерландів Рон Келлер.

Прем'єр-міністр України Віктор Янукович також визнав, що обмеження експорту зернових є неринковим методом. «Я вибачився перед зернотрейдерами. І зараз кажу: вибачте, що так вийшло, на жаль», — заявив прем'єр в інтерв'ю одній з газет. Але водночас він висловив упевненість: якщо уряд не взяв би під контроль експорт зернових і дав можливість вивезти їх за межі України, то ціна на хліб усередині країни зросла б удвічі.

Галина КВІТКА.

Генпрокурор та міністр оборони обмінюються репліками

Інформаційна війна між міністром оборони Анатолієм Гриценком та Генеральним прокурором Олександром Медведьком триває. Так, днями, перебуваючи у Житомирі, пан Гриценко вимагав відставки Олександра Медведька. «Якщо на посаду Генпрокурора буде призначено порядну, відповідальну людину, то це дасть можливість сотням і тисячам висококваліфікованих слідчих Генеральної прокуратури виконувати свою справу. Тільки тоді ми зможемо говорити про ефективну боротьбу з корупцією», — наголосив Анатолій Гриценко.

Учора на прес-конференції Генпрокурор заявив, що звинувачення міністра оборони на його адресу є безпідставними. При цьому він навів статистичні дані, які, за твердженням Генпрокурора, свідчать про ефективну боротьбу Генеральної прокуратури з корупцією. При цьому Олександр Медведько зазначив, що до проведення відомчої колегії 18 жовтня він жодного разу «не чув» від міністра оборони критики, яка стосувалася б «не тільки роботи відомства, а й мене особисто», **передає УНІАН**.

■ **ФОТОФАКТ**

На реконструйованих виробничих потужностях ВАТ «Луцький автомобільний завод», що входить до корпорації «Богдан», освоєно випуск оновленої моделі середнього автобуса «Богдан» А-144 (на знімку). Першу партію таких автобусів уже відправили вітчизняним споживачам.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

Геноцид чи трагічний збіг обставин

(Початок на 1-й стор.).

Соціологи виявили цікавий факт. З'ясувалося, чи не найбільш поінформовані про голодні роки та найкритичніше налаштовані проти влади СРСР українці живуть у західних регіонах країни, які у ті часи були за межами Радянського Союзу.

У ті голодні роки загинуло від семи до десяти мільйонів наших співгромадян. Але й досі точаться суперечки про те, чи визнавати трагедію спланованим актом геноциду (винищення роду) проти українців. Парламенти багатьох країн (Литви, Естонії, Канади, Аргентини, Австралії, Грузії) визнали 1930-ті роки геноцидом сталінського режиму проти нашого народу. А от самої України в цьому списку немає, як немає і єдиного ставлення сучасних українців до трагедії, хоча свідки тих подій ще є серед живих.

...Чоловік мешканки Київської області Галини Іванівни дивом вижив у 30-ті. У сусідньому обійсті тоді від голоду померла родина із п'ятьма дітьми. «Скільки жив, — каже Галина Іванівна, — чоловік змітав зі столу на долоню і з'їдав крихти хліба — він добре завчив урок про те, що їдять для того, щоб жити»...

Анна БОЙКО.

■ **СВІТ КОРОТКО**

ПАКИСТАН

Смертельна іграшка

У Пакистані під час вибуху міни, замаскованої під дитячу іграшку, загинуло щонайменше п'ять дівчаток. Дітей доставили до місцевого військового госпіталю, де вони померли.

США

Рамсфельд розговорився

Колишній міністр оборони США Дональд Рамсфельд вважає, що ефективність воєнної операції в Іраку істотно знизилася із самого її початку. Виступаючи в Канзаському університеті, він висловив думку, що війна «йшла недостатньо добре і недостатньо швидко». Нагадаємо, що Рамсфельда після перемоги демократів у конгресі президент США вирішив замінити на колишнього директора ЦРУ і радянолога Роберта Гейтса. Водночас Джордж Буш зазначив, що відставка Дональда Рамсфельда не стане прелюдією до виведення американських військ з Іраку.

ІЗРАЇЛЬ — ПАЛЕСТИНА

Розстріляли помилково

Генерал-майор армії Ізраїлю Меїр Каліфі подав міністрові оборони Аміру Перецу звіт про розслідування артилерійського обстрілу Бейт-Хануна. Тоді загинуло 19 мирних мешканців: двоє чоловіків, десять дітей і сім жінок. На думку експертів, причиною помилки в системі наведення стала неполадка радара.

Дух предків і «дощечки Ізенбека»

Сьогодні є нагода доторкнутися до спадщини пращурів. У столичному Українському домі проходитиме третя науково-практична конференція «Буття українців». Йтиметься про малоосмислені історичні події землі нашої від трипільської доби до незалежності.

— Висвітлюватимуться позиції, які часто оминають академічні установи, користуючись стереотипами радянських часів, — каже заступник голови оргкомітету Петро Матвієнко. — Час звільнитися від чужинської міфології і повертатися до своєї родової історії.

Дослідники спробують відповісти, що зберігає найдавніша пам'ятка людської цивілізації — Кам'яна могила, хто такий Мамай, чому в добу козаччини його зображення посідало чільне місце в українських хатах. Будуть докази причетності наших пращурів до заснування багатьох цивілізацій, хронологія історичних подій у відносинах з найближчими сусідами. Загалом 30 доповідей. Киянин Володимир Белінський презентує своє третє видання «Країни Моксель» (за автором — справжня назва Росії).

«Велесову книгу», духовний заповіт предків, ще називають «дощечками Ізенбека». Денікінський полковник Алі Ізенбек знайшов дерев'яні дощечки з невідомою писемністю на Харківщині. Як художник, оцінив і зберіг реліквію. Доля звела емігрантів Ізенбека й історика, дослідника культурної спадщини України Юрія Миролюбова в Брюсселі. Дев'ять років розшифровував Миролюбов письмена...

Колекцію картин Ізенбека, а також архіви Миролюбова його вдова у 2002-му передала Володимирові Перегінцю. Він — засновник фонду пам'яті Юрія Миролюбова, а ще — голова оргкомітету конференції. Відреставровані полотна Ізенбека, графіку та живопис, можна побачити до 28 листопада в Українському домі.

Людмила ОПАНАСЕНКО.

Україна має намір залучити казахське підприємство «КазМунайГаз» до участі в добудові нафтопроводу Одеса—Броди—Плоцьк

Генеральний директор Укрзалізниці Володимир КОЗАК рекомендує знизити з 13.11.2006 р. на 5 відсотків тарифи на перевезення пасажирів у потягах з дизельною тягою приміського сполучення на період до 31.12.2006 року

■ У НОМЕР

«Артек» перейшов під егіду ЮНЕСКО

ООН з питань освіти, науки й культури (ЮНЕСКО) надала міжнародному дитячому центрові «Артек» статус «під егідою ЮНЕСКО». Церемонія підписання відповідної угоди між урядом України та ЮНЕСКО відбулася 9 листопада в Парижі. Це рішення було прийнято з урахуванням резолюцій Генеральної асамблеї ООН, якими було затверджено декларацію і програму дій у культурі світу, **повідомила прес-служба Міністерства закордонних справ.**

Студенти проти хабарів

Молодіжна акція протесту пройшла в Одесі. Студенти місцевих вузів, обурені тим, що в поліклініці за проведення медогляду їх змушують у «благодійних цілях» платити медзакладу по 15 гривень, організували театралізоване дійство перед поліклінікою. Керівник акції Олексій Чорний заявив, що ці гроші для багатьох хлопців та дівчат просто непідйомна сума.

Самі медики відхрещуються від звинувачень у хабарництві і кажуть, що 15 гривень — добровільна справа кожного студента. Але без довідки про пройдений медогляд студентів просто не допускають до занять, **повідомляє наш власний кореспондент в Одеській області В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

■ СПОРТ

«Золоті» шаблі

Фехтування. Польща. Юніорський чемпіонат Європи. У командних змаганнях шаблісток збірна України стала переможницею і завоювала золоті нагороди. У фіналі українки перемогли збірну Росії — 45:32. Перед фіналом українські спортовки вибили з боротьби команди Великої Британії (45:24) та Італії (45:40).

Репетиція «молодіжки»

Футбол. 15 листопада молодіжна збірна України (U-21) нового скликання вдруге збереться в Києві, де в рамках підготовки до Євро—2009 заплановано її товариську зустріч з олімпійською збірною Узбекистану. За попередньою інформацією, матч відбудеться о 17.00 на стадіоні НТК ФФУ імені Віктора Банникова.

У розпорядженні наставника нашої команди Олексія Михайличенка такі гравці: **воротарі** — Олександр Рибка («Динамо», Київ), Олександр Купальний («Шахтар», Донецьк); **оборонці** — Олег Допілка, Віталій Мандзюк, Віталій Федорів (усі — «Динамо», Київ), Дмитро Чигринський («Шахтар», Донецьк), Ігор Коротецький («Кривбас», Кривий Ріг); **півоборонці** — Костянтин Кравченко, Максим Пашаєв (обидва — «Дніпро», Дніпропетровськ), Костянтин Ярошенко («Арсенал», Київ), Олексій Полянський («Металург», Донецьк), Сергій Зелді («Геліос», Харків), Денис Скепський («Динамо», Росія, Москва); **нападники** — Руслан Фомін («Металіст», Харків), Володимир Прийомов («Металург», Донецьк), Денис Олійник («Динамо», Київ), Денис Кулаков («Іллічівець», Маріуполь), Олександр Батальський («Арсенал», Київ).

Бійка в Кончі-Заспі...

Першість країни. Перша ліга. 18-й тур. «Сталь» — «Геліос». 4:1. «Закарпаття» — «Десна». 2:1. «Оболонь» — «Спартак» (Суми). 5:1. «Динамо-2» — ЦСКА. 0:0. ФК «Львів» — «Енергетик». 2:3. «Кримтеплиця» — «Спартак» (Івано-Франківськ). 1:0. «Поділля» — «Динамо-ІгроСервіс». 1:0. ПФК «Олександрія» — «Дніпро». 1:0. «Волинь» — МФК «Миколаїв». 0:0. «Нафтовик-Укрнафта» — «Борисфен». 3:0.

«Оболонь», «Закарпаття», «Нафтовик-Укрнафта» — по 41 очку, «Кримтеплиця» — 30, «Сталь» — 29, «Олександрія», «Геліос», «Динамо-ІгроСервіс» — по 28, «Енергетик», «Волинь», «Динамо-2» — по 27, ЦСКА —26, ФК «Львів» — 25, «Десна» — 24, «Дніпро» — 22, «Миколаїв» — 20, «Поділля» — 19, «Спартак» І-Ф —13, «Борисфен» — 8, «Спартак» С — 3.

У матчі «Динамо-2» — ЦСКА стався прикрий інцидент, внаслідок якого воротар динамівців Олександр Рибка опинився в лікарні. На 58-й хвилині під час атаки армійців Рибка вибіг на перехоплення м'яча за межі карного майданчика. Армієць Матюк бив по м'ячу ногою, а воротар намагався вибити його головою. На жаль, армієць влучив не лише в м'яча, а й шипами в обличчя Рибки і розсік його. А динамівець, либонь, у стані афекту почав бити ногами суперника, який лежав.

— Динамівці не змогли пояснити, що відбулося з Олександром, — сказав кореспондентові «Голосу України» делегат ФФУ на тому матчі, заслужений тренер України **Олег Первушкін.** — Зі слів лікаря, Рибка був у несамовитому стані, близькому до білої гарячки...

Тепер про вчинок Юрія Максимова (колишнього гравця київського «Динамо» і капітана національної збірної). Тренера ЦСКА, коли той намагався вискочити на поле, хотів утримати його асистент Олександр Трошкін. Але Максимов вирвався і вдарив Рибку...

Усім цим подіям, сподіваємося, об'єктивну оцінку дасть бюро ПФЛ.

Підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

У Квасах сподіваються, що газди працюватимуть удома

(Початок на 1-й стор.).

У селі тримають близько двох тисяч овець, і кожної весни череда зростає. Сільський голова сподівається, що створення власної переробки, придбання холодильних установок для зберігання молока зупинять відплив звідси працездатного населення. Тепер селяни, навіть пенсіонери, не бачачи перспективи, масово від'їжджають на заробітки за кордон: до Росії, Чехії, Португалії, Іспанії, Італії, поповнюють бригади київських будівельників або прямують на сезонні роботи у Вінницьку, Черкаську, Кіровоградську області.

У 2000 році громада села Кваси виграла грант у міжнародній благодійній фундації «Хайфер проджект інтернешнл» на 100 тисяч доларів. Пов'язаний він з урятуванням зникаючих порід тварин на Гуцульщині. У селі відроджують буро-карпатську породу корів, гірсько-карпатську породу овець та гуцульську породу коней. Фундація закупила худобу і безплатно роздає по дворах з однією умовою: приплід селяни мають подарувати наступній родині і так далі. Створено кооператив «Газда», який розпоряджається коштами від діяльності цього проекту. Тут закупили чотири ткацькі верстати, збрую для коней. Гроші також йдуть на розвиток зеленого туризму, розчистки полонин для випасу.

Олександр КЛИМЕНКО.

На знімках: село Кваси; Михайло Писар з конем гуцульської породи; Євдокія Ткачук з коровою буро-карпатської породи; працівники сільської ради — Марія Андрощук — начальник військового обліку; Марія Шемота — землевпорядник; Олена Харбак — секретар сільради; Фрозіна Копилюк — директор Будинку культури, директор кооперативу «Газда».

Фото автора.

Чому ми їм не потрібні?

■ ТЕМА

Ми — громадяни: покупці, замовники, клієнти, відвідувачі. Їм — підприємствам торгівлі, побутового обслуговування, центрам, які повинні лагодити, ремонтувати, а також нагодувати, обігріти, створити комфорт і затишок. Тут усе, як у перевернутому світі: замість чемного обслуговування — зарозумілість і пихатість, а з того, хто платить за сервіс, намагаються зробити нікчемного прохача. Звісно, переважно з тими, хто таке дозволяє з собою робити. Але навряд чи для тих, хто навіть не дозволяє, це обійдеться без стресу, бодай невеликого.

Допекло: напередодні намагалася викликати майстрів — водночас з'явилися проблеми з побутовою витяжкою та холодильником, придбаними в магазині «Фоксмарт». Його служба інформації «посилала» мене щонайменше за 20 до того ж різними телефонними номерами. З кільканадцятого разу додзвонившись кудись, почула у відповідь, що це питання не до них. Один телефонний візаві вимагав приїхати до нього разом з ... витяжкою, інший — чомусь ... вказати розміри гарантійного талона, вимірявши його коли не до сантиметра, то «на око»...

Зрештою півдня пошуків закінчилися тим, що я все-таки знайшла відповідні служби, щоправда, пообіцявши створити їм відповідну рекламу. Але й в одній, і в другій мені сказали: «Зараз з'ясуємо, коли наш механік зможе до вас прийти». А коли зможе — коливалося: між «упродовж робочого дня» до — в першій чи другій половині того самого робочого дня. На заперечення, що я працюю «упродовж робочого дня», почула відповідь: працівники сервісних центрів теж у цей час не байдикують. І ніхто мене не ловив за поли, не запрошував звертатися тільки до них, бо саме тут це зроблять краще й дешевше, ніж конкуренти. Після спілкування телефоном з тими, хто мав би робити це саме так, дійшла висновку: на протилежному кінці «дроту» сидить така собі неотесана, неосвічена, невихована тітка, в якої на лобі написано: «Ви — для мене». Додам: «Та ще й за ваші чималі гроші...»

Щось усе-таки не те коїться у нашому суспільстві. Не розбещені ненав'язливим радянським сервісом, ми як порятунку чекали на приватного власника. Він, звичайно, прийшов, але чи стало краще від цього нам? Зустрічаючись з хамством у магазинах, мені здавалося, що це — залишки державної торгівлі, працівникам якої байдуже, придбаю я у них товар чи ні. А з'ясувалося, що, приміром, у столиці вже немає жодного магазину з державною формою власності. Про служби побуту годі й казати: вони працюють так, як зручно їм, а не нам.

Як з цим боротися? За ринкових умов покупець, відвідувач чи клієнт шукає магазин, кафе, хімчистку — там, де обслуговують краще, а платити треба менше, спрацьовує конкуренція. Складається враження, ніби на нашому «ринку» її немає. Інакше як пояснити, що, приміром, у магазинах, де покупців обважують, обходяться з ними нечемно, де тіснота й антисанітарія, до кас однак вишиковуються черги? Це тому, що ми такі само невибагливі, як і колись? Чи знахабніли ті, хто повинен нас добре обслуговувати? Колись буде цьому край?

Валентина ПИСАНСЬКА.

3 листопада. Львів. Акція «Чи перестрибнуть депутати тарифну планку в 182,5 Гкал?» за скасування нових тарифів на теплопостачання.

4 листопада. Івано-Франківськ. Переможець V етапу Кубка України з автослалому «Станіславська осінь» на автомобілі із заднім приводом Володимир Буряк.

5 листопада. У рамках першого розіграшу Кубка Верховної Ради України з вуличного футболу відбулися змагання між командами чотирьох фракцій парламенту.

6 листопада. Покладання квітів до могили Невідомого солдата в парку Слави з нагоди 63-ї річниці визволення столиці від фашистських загарбників.

7 листопада. У столиці України одночасно відбулися мітинги в пам'ять жертв комуністичного геноциду і на честь 89-ї річниці Жовтневої революції.

8 листопада. Нарада-семінар за участю заступників Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських рад, у якій взяв участь Голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

9 листопада. Київ. Голова Верховної Ради України Олександр Мороз та Президент України Віктор Ющенко взяли участь в урочистому відкритті історико-меморіального музею Михайла Грушевського.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ та Укрінформу

За даними Рахункової палати України, понад 5 тисяч творів сучасного мистецтва вартістю 4,8 мільйона гривень, придбаних музеями за бюджетні кошти, перебувають під загрозою знищення

У Фонді сприяння розвитку мистецтв вчора відкрито фотовиставку Ігоря ГАЙДАЯ *(на знімку)* «Космос українського хліба»

У чиїй колекції сарматський меч?

Якщо держава не подбає про винагороду за археологічні знахідки, вони потраплятимуть не до музеїв, а до приватних колекцій.

Недавно поріг Вінницького обласного краєзнавчого музею переступив чоловік з великою сумкою. Дістав звідти старовинний меч, попросив оцінити знахідку.

Начальник відділу охорони пам'яток історії та культури музею Михайло Потупчик каже: «У мене не було жодного сумніву, що це сарматський меч. Він такої само форми, як меч сарматського царя, що є у нашому музеї». Михайло пам'ятає, як відкопали той, перший, меч. Було це 1984 року у селі Пороги Ямпільського району. Археологи досліджували курган неподалік Дністра. Михайло тоді вчився у школі, любив археологію. Напросився в експедицію — й така удача!..

У музеї вже звикли до того, що знайдені цінні історичні речі приносять лише для того, щоб дізнатися, скільки вони можуть коштувати. Щоб не продешевити, пропонуючи їх колекціонерам. Ті непогано платять. А в музеї можуть хіба що подякувати.

— Етика археолога, — продовжує М. Потупчик, — забороняє оцінювати археологічну річ, яку хочуть продати у приватну колекцію. Але цінність зброї, яку нам приносив невідомий відвідувач, уже в тім, що вона рідкісна. Це був би другий такий музейний експонат, знайдений на території області. Та й загалом в Україні таких знахідок небагато. А тих, що належали царям сарматів (їх розпізнають за позолотою), взагалі одиниці. Цим знахідкам майже дві тисячі років. Така зброя, переконаний М. Потупчик, коштує немало.

Співрозмовник відкидає можливість підробки зброї, котру її приносив невідомий відвідувач. Що меч давній — видно неозброєним оком. «Ми навіть зіставили обидві знахідки. Вони майже ідентичні. За винятком позолоти. На царському мечі її видно у кількох місцях. А нинішній меч призначався для бою. На таку зброю золото не витрачали».

Для довідки. ***Знайдена у 1984 році на Вінниччині могила сарматського царя ще раз підтвердила припущення археологів про перебування сарматів у Придністров'ї. Усі знахідки з того поховання зберігаються в музеї. Їх показували в Україні, Німеччині, Польщі, Фінляндії, а в Італії аж двічі. До цих експонатів міг додатися другий сарматський меч, але...***

Не залишилися в музеї чимало археологічних знахідок, на які натрапили вінничани. Оригінальними, за словами М. Потупчика, були так звані бронзові застібки. У музеї нема таких. Цінні також статуетки, сокири, бронзові і кам'яні. Їх приносили люди, які відмовлялися назвати себе й не хотіли вказати місце, де їм вдалося натрапити на знахідки. Де ці речі нині, знають лише ті, чию колекцію поповнив рідкісний антикваріат.

Коментар начальника Вінницького облуправління культури Анатолія ЛЕВИЦЬКОГО:

— На превеликий жаль, уже давно, з часів розпаду Союзу, держава не фінансує проведення археологічних розкопок. Тому археологи працюють лише тоді, коли вдається знайти спонсора. А це трапляється лише час від часу. Такі окремі розкопки нічого не дають. Треба мати комплексну програму археологічних досліджень. Бо територія області дуже мало вивчена археологами. А досліджувати є що, бо тут споконвіку перетиналися великі торговельні шляхи. Наш край був також місцем стику багатьох культур.

Прикро, що навіть ті поодинокі знахідки, на які натрапляють жителі області, не стають музейними експонатами. Люди хочуть отримувати за них винагороду. Я переконаний, треба платити. Бо це наша історія. На її вивчення не можна шкодувати грошей.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

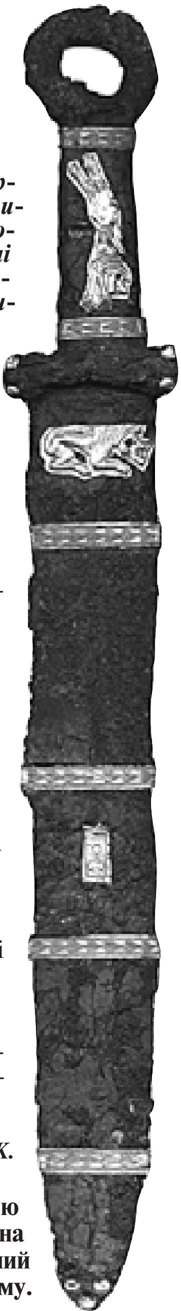

Фото надано М. ПОТУПЧИКОМ.

На знімку: меч з позолотою сарматського царя, знайдений на Вінниччині у 1984 році, а зроблений майже дві тисячі років тому.

У нелегкому світі любові і ненависті

Леся СТЕПОВИЧКА: «Стати хлібом для читацької душі...»

■ ЛІТЕРАТУРНЕ ІМ'Я

Леся СТЕПОВИЧКА (Олександра Несторівна Булах) народилася 21 травня 1952 року в селі Петриківка Царичанського району на Дніпропетровщині. Закінчила романо-германське відділення філологічного факультету Дніпропетровського державного університету (1976) та аспірантуру (1982). Кандидатська дисертація з германістики. Працювала викладачем на кафедрі німецької мови ДДУ та кафедрі іноземних мов Металургійної академії, після курсів конференц-перекладачів — в Німеччині, Австрії, Люксембурзі, Бельгії на міжнародних перемовинах з іноземними підприємцями.

Поетеса, перекладач, публіцист, прозаїк. Член Національної спілки письменників України. Член ради та президії НСПУ, голова правління Дніпропетровської обласної організації письменників. Поетичні книги — «Галатея» (1998), «П'ємонт — недалеко» (1998), «Стоим на звездном сквозняке» (2002), «Медитації пташиного крила» (2003); автор роману-есе «Rara avis» («Біла ворона», 2000), низки оповідань.

Головний редактор щоквартальника «Січеслав». Лауреат літературних премій імені Івана Сокульського в номінації «Поезія» (2004) та імені В. Підмогильного в номінації «Публіцистика» (2004). Має інші нагороди.

— Пані Лесю, ви здобули блискучу освіту. Нині вашу поезію читають з цікавістю інтелектуали і прості читачі, яким до вподоби глибокі, проникливі вірші. Ваш шлях до успіху?

— Успіх? Це ви про мене? Та що ви, добрий пане Володимире! Який може бути успіх в одного окремо взятого письменника, коли вся наша культура ледь животіє, коли найбільші наклади книг становлять тисячу примірників? А подекуди буває, що й п'ятсот або триста, навіть сто, навіть п'ятдесят, і ви не повірите, навіть двадцять, а автор все одно радіє книжці. Я чула, що мали письменники в соціалістичному минулому, і не тільки талановиті, а й сіренькі. Я і мої товариші належимо до покоління «незалежників», тих, що прийшли після 1991 року. Ми не розбалувані стотисячними накладами і гонорарами, зате можемо не боятися цензури. Свобода творчості взамін золотої клітки.

Звичайно, сьогодні є ціла плеяда успішних, розкручених авторів, які пробилися до слави і всіх перелічених благ, в тому числі і своїм талантом. Я їм не заздрю, а радіо, що таке є. Капіталізм — час викликів, конкурентної боротьби, в якій виживає сильніший. Але це скоріше стосується фантастичних романів (подружжя Дяченки) чи детективних та інших жанрів. До поезії конкурентна боротьба не має жодного стосунку. Успіх вірша (поетичного твору) у тому, щоб народитися вільним, спонтанним, непідконтрольним і не померти незатребуваним, не пропасти у зерні, в колосі, а стати хлібом для читацької душі. Ось ви сьогодні відгукнулися добрим словом про мою поетичну книжчину, і я щаслива, і я багата. А то ще підійде незнайома жінка після виступу на літературному вечорі і скаже: «Ви написали, як про мене!» Ніби орден невидимий повісить на груди...

— Пані Лесю, годі прибіднятися! вашу творчість знають не тільки читачі, а й свій брат-письменник. От, скажімо, Ігор Павлюк розклав ваші «Медитації» по всіх можливих вертикалях і горизонталях у «Дзвоні», доктор філології Тадей Карабович із Любліна піддав їх аналізу у «Кур'єрі Кривбасу», Оксана Марченко — в «Літературному Чернігові». Як на мене, ваша поетична жіноча відвертість, таїни кохання — вельми привабливі. Нема в них ні слова зайвого, ані зайвих рухів. Читаєш ваші збірки «Стоим на звездном сквозняке», «Галатею», «Медитації пташиного крила» і милуєшся жіночими первенями, високими порухами душі. Це прикрашає буття жінки. Скажіть, усе тут ваше чи це результат знання кращих взірців світової жіночої лірики?

— Голоси світової поезії здавна бринять в моїй душі. Ці взірці стоять переді мною, написані золотими буквами в небесах, і — зупиняють руку над аркушем паперу. Скажімо, вже ніколи жодній поетесі не написати такого:

Я бачила, як ти хиливсь додолу,
Пригнічений своїм
важким хрестом,
Ти говорив:
«Я втомлений..., так, справді...
Я дуже втомлений...
Боротися? Навіщо?
Я одинокий і ...
нема вже сили...»
Ти говорив так просто
і спокійно,
Щось в голосі тремтіло,
мов сльоза,
Та полиском сухим
світились очі...

Бо так вже написала велика Леся Українка. Як же нам усім пощастило мати цей високий поетичний взірець у себе вдома, знати його рідною мовою! Я стою на колінах, у захваті перед космосом її поетичного «Я». Мабуть, кожна українська поетеса «хворіє» колись Лесею Українкою, на свій лад приміряється до її величі і ніяковіє від власної малості. За широтою осягнення і глибинним емоційним вираженням жіночої душі і світу з нею не може зрівнятися жодна із світових поетес, ні Емілі Діккінс, ні Габріела Містраль, ні сама Сапфо. Тому до власної творчості варто ставитися критично і з певною іронією. Інша річ — поетична інтонація. Та з поетес, яка талановито здобудеться на і н ш у, ніж у Лесі, має право на визначне місце в літературі. В нас є такі прекрасні поетеси, з власною інтонацією. Скажімо, ніхто вже не напише: «Яка над нами райдуга стояла! Яка між нами прірва пролягла!» — бо це зробила Ліна Костенко. Поетеса-смолоскип Олена Теліга по-своєму звертала до «Мужчин». Є «самотні жінки Великого міста» Любові Голоти, є неповторні вірші інших поетес. І вже ніхто не напише, як Марина Цветаева про «вопль женщин всех времен»:

«Еще вчера в ногах лежал,
Равнял с китайскою державою,
Враз обе рученьки разжал
Жизнь выпала копейкой
ржавою...»

Коли маєш за художній взірець таких поетес, такі висоти, то думаєш: «А навіщо взагалі писати?» Але є одне виправдання наших літературних занять: міняються реалії, і кожна пишуча душа має рівний шанс із класиками відбити час, у якому вона живе, і свої відчуття, українки XXI століття, зрештою, у своїй, незалежній державі.

Такий от парадокс, непроминальна любовна лірика живиться від пристрасної туги нерозділеного кохання, а взаємність, ситість з'їдають як кохання, так і поезію. А ще туга моєї рідної землі, нечутний стогін поколінь замучених і померлих земляків, відчайдушних запорозьких козаків, стрільців січових і братів з ОУН-УПА бентежать душу, не дають їй спати. Але... Пиши мало, пиши власною кров'ю, а не блідими чорнилами вторинності.

— Пані Лесю, щирість вашої віри в Бога приваблює, вона поетична, різноманітна, глибока, правдива і щира. Кожному віршеві, де йдеться про святі місця, у яких ви побували, віриш. Ваші вірші про Єрусалим гарно читати в тиші, на самоті...

«Приголублю ушастого ослика,
Библейского, родненького.
Да исполнятся уста мои,
Господи,
Хваления Твоего.
За себя не прошу я, Господи,
Мои мольбы будут такие:
Не забудь мою бедную родину
И второй Иерусалим — Киев.
Ты воскрес, да воскреснет земля,
Та, что верой Твоею полнится,
Пусть по воле Твоей, не Кремля,
Божьей милости ей
отломится...»

Пробачте, це замість відповіді на ваші слова. Написано у Єрусалимі.

— Душа ваша змучилася за правдою, істиною, вірою в добро... Скажіть, що це все означає у вашій долі — поїздка до святих місць?

— Цикл «Паломництво», який ви маєте на увазі, — це видих душі після відвідин Святої Землі. Назарет, Тіберіас, уся Галилея, via dolorosa і Храм Гроба Господнього у Єрусалимі — справді переживте. Лишилися суха оливкова гілочка і камінець з Гетсиманського саду — мої найдорожчі обереги. Там і народилася оця жменька віршів...

Сьогодні багато людей шукають Бога чи богів, і знаходять кожний своє. Браття-художники, прибічники язичництва, докоряють мені прихильністю до «єврейського» Бога, до Христа. Але я не сьогод-

ні прийшла до Нього. Мій шлях почався ще в утробі матері, яка все життя (і досі!) співає в церковному хорі, та з сім'ям батька, який був регентом церковного хору. Найрідніші люди — дідусь Данило Терентійович (член сільського церковного старостату) після війни ініціював відбудову церкви у нашому селі Могилеві, що на Царичанщині, підірваної динамітом більшовиками у 1934 році, їздив по селу на волах із карнавкою, збирав гроші на будівництво. Бабуня Мокрина Василівна, родом із козацького села Китайгорода, була глибоко релігійною, матір'ю дванадцяти дітей. Семеро з них померли під час голодомору. Це в їхній білій хатині, покритій очеретом (вона й сьогодні ще жива, хоч і слабенько дихає), на берегах річки Оріль минуло моє раннє дитинство, це в ній мене зростили не дитячими казочками, а молитовними піснеспівами та розповідями із «Житія святих». У хаті моїх предків гармонійно уживалися відгуки древніх язичницьких обрядів з постулатами християнства — зелене клечання і Великодні крашанки та паски, різдвяна кутя і старовинний дідух на покуті. А головне — повага до людини, жалісливість, любов до Бога і людей.

На жаль чи на щастя, святої з мене не вийшло, але майбутнє, напророчене мені неграмотною помираючою бабунею, здійснилося. Як вона могла провидіти у совєтському 1975-му, що «церкви одкриються і дзвони дзвонитимуть, в комуністів плюватимуть, а ти, моя дитино, побачиш Єрусалим»? Оце і є моя доля, мій спадок — віра, мова, і моя Україна.

— У 1996-му, повернувшись з Німеччини, в якій ви могли і досі жити, ви писали: А що мій край?! Без віри й сподівання життя людей, що схожі на мерців, обличчя їх безрадісні, чи п'яні. Життя на цвинтарі. Та рідні люди ці... Ви намітили собі в Україні «кошари Авгія перемивати». Чим заповнені ваші книги у різні часи? До незалежної України і в теперішній країні, що живе не так вже й радісно. І що для вас означає «український народ», у повному сенсі цього слова?

— Хоч віршувати я почала в юні роки, усі мої книги вийшли в добу незалежності. В них, можливо, мало радості, тому що її не так багато навкруги. В моїх юнацьких віршах її більше! Ми ж бо були молодими, але Tempora mutantur. Український народ для мене — це насамперед селяни. Тому що вони обробляють землю, дають нам хліб насущний і при цьому є носіями української мови. Для мене це мої дідусь і бабуся Булахи, по-вуличному Коноводи, наші сусіди Трахвиль і Оляна Дзіргуни, баба Векла і Вантьо, баба Оксана, Марфа Дзіргунка, Семен та Марія Шуліки, Іван та Марія Чернети — цей наш куток, оце для мене щонайперший народ (вони всі вже на тім світі). За межами кутка ареал ширшає ближніми вулицями, на яких жили Тертишні, Остренки, Паливоди, ціле село Могилів на Приоріллі. Далі усе Приорілля, і так аж до міста.

Найскладніше з робочим, заводським людом, з базаром і вулицею. Місто забуло, що народилося у селі. Говорило українською мовою. Доля нашої мови тяжка. Тут треба багато працювати всім — насамперед письменникам. В літературі не повинно бути жодних табу. Чому для багатьох громадян українська література і мова асоціюються лише з минулим — із селом, коровами, вибачте, кізяками, вербами, тужливими плачами? А російська — із сьогоденням — з передовими технологіями, театром, культурою, модою, розкутістю, зрештою, із сексом. Оксану Забужко лають іноді відомі українські письменники. А вона вперто і пристрасно намагається подолати цю тематичну «зачарованість» чи навіть приреченість нашої мови, вона кличе впустити увесь світ у наші тексти («найяловіша справа у світі — писати українською» — **О. З.**). Чи не через наші забобони наша мова все ще не стала надбанням великих міст?

— Серед успіхів очолюваного вами правління — заснування і випуск власного спілчанського літературно-мистецького та публіцистичного часопису-щокварталтальника «Січеслав», який за три роки став уже відомим і популярним в Україні. Як ви добилися цього в таких жорстких рамкових умовах, м'яко кажучи, несприянням нам, письменникам, які живуть заради того, щоб друкуватися?

— Ідея журналу народилася спільно з редакціями одного вузу нашого міста, але в якийсь момент ці славні люди, які багато роблять для української культури, відмовилися від проекту. На них лежало фінансування, а це питання складне, тож можна їх зрозуміти. Кілька добрих людей, серед яких і наш письменник, підприємець В. Веретенников, дали кошти на реєстрацію і видрук перших чисел журналу. Вихід двох чисел підтримала наша спілка. Вихід останнього числа, присвяченого 13-й роковині незалежності, був найдраматичнішим. Мені обіцяв дати кошти один добродій, політичний функціонер, який не виконав своєї обіцянки. Журнал народився, але лежав, як власність видавництва, у друкарні. Тоді я віднесла до друкарів свою зарплату, її вистачило, щоб викупити 60 примірників. Решту допомагають викупити добрі визволителі.

Чи змогли б ми, маючи владу за спонсора, випускати у листопаді 2004-го помаранчеве число? Ніколи. Або сьогодні — друкувати листи протесту проти рішення депутатів міської ради за введення двомовності у регіони? Ніколи. Отож свобода слова — понад усе. А кошти шукатимемо, сподіваємося на державну підтримку.

Важкий і почесний обов'язок — журнал «Січеслав». Так мріяли назвати наше місто Тарас Шевченко і Дмитро Яворницький, Валер'ян Підмогильний і Валер'ян Поліщук. І ось тепер, хоча б у вигляді журналу, бодай віртуально, Січеслав живе посеред катеринницького бульвару, «Катеринославського» університету, посеред катерининських балів і статуй. Мрія великих достойників втілилася в життя, бо навколо спілчанського «Січеслава» гуртується український Дніпропетровськ. Звичайно, не тільки ми одні несемо українську ідею читачам Придніпров'я, є «Кур'єр Кривбасу» Г. Гусейнова, нещодавно відсвяткував своє 15-річчя «Борисфен» Ф. Сухоноса. Але «Січеслав» — це трибуна насамперед письменницького цеху, він займає тільки свою культурну нішу, тому в нього є майбутнє. Я затята, і труднощами мене не злякаєш. Вірю, що Бог не залишить нас, і допомога прийде. Принагідно хочу подякувати невеличкому гурту редколегії, які допомагають журналові на громадських засадах, а найбільше художникові С. Ковиці-Алієву, що творить дива художнього оформлення за крихітний, символічний гонорар. Уклінно дякую Павлу Архиповичу Загребельному за те, що благословив ідею журналу, і відступати нам було вже нікуди.

Ми працюємо далі. В редакційному портфелі «Січеслава» — проза В. Ніколенка і Надії Тубальцевої, критичні статті Є. Барана та С. Караванського, поезії львів'янки Марти Починайко. Ми відкриті для всіх талановитих авторів області і України. За три роки у «Січеславі» видрукувано найкращі твори більшості наших колег, а ще проза й поезія київських, полтавських, івано-франківських, львівських письменників і авторів української діаспори. Разом з Інститутом гуманітарних проблем (директор проф. В. Пушкін) при Національному гірничому університеті (ректор проф. Г. Півняк) ми заснували серію «Бібліотечка «Січеслава». Вже перша ластівка «Рубаї Л. Залати» побачила світ.

— Пані Лесю, ви перемогли у 2002 році на виборах Дніпропетровської письменницької організації своїх конкурентів і стали головою правління. У січні 2006 року ваші колеги висловили вам довіру і повторно обрали своїм керівником. В історії обласної письменницької організації ви — перша жінка-голова. Як вам працюється? Що означає для вас боротьба письменницьких амбіцій різного рівня таланту? Як ви намагаєтеся задовольнити в нелегкому сьогоденні запити членів вашої організації, зокрема, в питаннях книговидання?

— У спілчанській справі є проблеми зовнішні і внутрішні, свої. Важкий цей віз спілчанського керівництва. «Голова правління» — звучить гордо, але така особа має велику вагу в банку чи акціонерному товаристві. А у нас, в творчій громадській організації — все інакше. Я не керую спілкою, це вона керує мною. Я не роздаю наказів, я їх виконую: правління подає клопотання про стипендії, списки на книговидання, цього року закінчився термін оренди приміщення, треба виборювати продовження оренди або нове. Приміщення, яке належить нам згідно з Указом Кабінету Міністрів України від 10 липня 1998 р. «Про передачу нерухомого майна творчим спілкам», перейшло у чиюсь приватну власність у 1998 році за незрозумілих, непевних обставин. Сьогодні вся наша надія — на шляхетність обласної ради, яка не викине нас на вулицю. Голова правління письменницької організації — це менеджер без підлеглих, він же й господарник, і бухгалтер, і сестра-жалібниця. Це я підлегла моїх шістдесяти колег, шекспірів і фолкнерів, таких вразливих і незахищених сьогодні. І от запитання — чому письменники покинуті сьогодні всеукраїнською владою напризволяще? Чому журналісти, які працюють на злобу одного дня, прирівняні державою до держслужбовців в той час, як письменник, який творить для вічності, має крихітну пенсію, голодує, не має грошей на папір, не кажучи вже про комп'ютер, про творчі відрядження.

Страшною є засмоктуюча провінційність. Своєю самозамилуваністю, своїм пупоцентризмом, містечковою сваволею, відсутністю самокритичності. Провінційність — це коли не спеціальна експертна комісія, а видавці вирішують за своїм смаком, кого друкувати, а кого — ні. Страшно й провінційне, коли амбітні письменники, що є членами спілки 30—40—50 років, не можуть чи не бажають розгледіти тих, хто прийшов недавно, яскравих, талановитих. «Дідівщина» в літературі ще страшніша, ніж у лавах армії.

Тому в питаннях книговидання правління організації ДОО НСПУ вважає, що усі члени організації мають користуватися однаковими правами. У 2005 році ми у співпраці з видавництвом «Дніпрокнига» (директор Галина Губанова) за фінансової підтримки облдержадміністрації заснували серію «Письменники Придніпров'я». Вже вийшла низка книг майже тридцяти авторів, у твердій обкладинці, на гарному папері. Автор отримав грошовий гонорар, п'ять авторських примірників книги, решту викуповує управління освіти і розповсюджує по школах. «Видатний» письменник сьогодні — це той, хто видається. Я до таких вже три роки свого керівництва не належу, бо совість не дозволяє мені нести власний рукопис до видавництва, поки всі шістдесят колег не будуть надруковані.

До 70-річчя НСПУ у тій само серії вийшла книга «Слово про літературу та письменників Придніпров'я», упорядником якої я мала честь бути. Цього року у співпраці з видавництвом «Ліра» (директор Оксана Нечай) за фінансового сприяння облдержадміністрації та облради нами засновано серію «Молода Муза», у якій вийшло вже дев'ять книг молодих поетів, учасників молодіжної студії «Лілея». На черзі — твори настуних талановитих хлопців і дівчат.

Наші письменники взяли участь у проекті міської ради — видруку книги «Рідне місто моє» (упорядник Валентина Слобода), до неї увійшли твори більшості письменників Придніпров'я останніх півтора століть, присвячені Січеславу-Дніпропетровську.

Серед наших радощів і літературні премії, яких цього року рясно, і які збагатили січеславську письменницьку скарбничку: В. Корж отримав премію «Благовіст», до речі, за добірку віршів, надруковану в «Січеславі», Ю. Кібець став нещодавно лауреатом премії ім. І. Сокульського (цю обласну літературну премію, як і премії ім. В. Підмогильного та ім. Д. Кедріна засновано у 2004 році нашим правлінням). Зовсім недавно повернувся із Києва прекрасний російськомовний поет О. Твердохліб, його поезію відзначено премією ім. М. Ушакова. І найголовніша радість — це перший в області Шевченківський лауреат-письменник Г. Гусейнов!

— Чи є на вашому столі сьогодні ваші нові вірші? Яка їх доля? Чи є в них слово про жіноче щастя українки? Світ якої не зачиняється лише своєю святою землею? Чи налагоджуєте ви, як керівник однієї з найбільших організацій НСПУ в Україні, зв'язки з іншими країнами, де люблять мистецтво, поезію, гарну прозу?

— Ми прагнемо не зачинятися у своїй хуторянській комірчині, а розширяти простір навколо себе, впускати життєдайне літературне повітря з усього світу. Тож маємо зв'язки з окремими письменниками, представниками української діаспори Польщі, Канади, США, Австралії. На жаль, не з письменницькими організаціями. Але така мета стоїть перед нами.

А стосовно мене... Звичайно, на моєму письмовому столі лежать, а точніше сказати, висять у комп'ютері (як герасимчуків «Поет у повітрі»), нові вірші. В них я люблю В. Підмогильного, розстріляного у 1937 році на Соловках, Устима Кармалюка, який карався у царській тюрмі в Катеринославі 1830 року. Є кілька присвят до N. N., далекого, холодного і прекрасного, як зимове сонце над Печерськими пагорбами — моє жіноче щастя жорстке і жорстоке. Є інші вірші, які згодом згуртуються в поетичну книжку.

Кілька років, уривками (як ота коза, що «бігла через місточок, вхопила кленовий листочок») працюю над прозовою книгою, яку скоро закінчу. А ще на моєму столі — переклади із сучасної поезії Німеччини. Все це проекти, які потребують фінансів, спонсорської допомоги. Але я поки що не думаю про це. Іноді я відчуваю над собою невидиму присутність Бога, і вірю, що Він не залишить мене з моїми клопотами на самоті.

Вів бесіду
Володимир ЮГОВ.

Зводять найвищу дзвіницю

Черкаси. У Черкасах поблизу Свято-Михайлівського собору (МП) розпочато будівництво найбільшої дзвіниці православного світу. Споруда матиме вигляд голуба заввишки 120 метрів і завдовжки 84 метри. На першому поверсі дзвіниці розміститься концертна зала на тисячу осіб, вище — духовна християнська бібліотека та єпархіальний музей. Крім того, в новобудові передбачено готель, кафе та оглядовий майданчик, до якого відвідувачі підніматимуться двома швидкісними 50-метровими ліфтами. Унікальний храмовий хмарочос перевершить за висотою навіть дзвіницю Києво-Печерської лаври. Ініціатором і натхненником спорудження велетенської дзвіниці є черкаський архієпископ-зодчий Софроній, відомий зведенням красеня-собору в Борисполі та десятків храмів на Черкащині.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Названо імена переможців

Одеса. Оприлюднено імена переможців міжнародного конкурсу піаністів імені Еміля Гілельса, в якому брали участь студенти і вихованці навчальних закладів з 13 країн світу. Перше місце посів 17-річний росіянин Павло Колесников. Йому вручили золоту медаль, премію в розмірі 10 тисяч доларів і приз глядацьких симпатій. Друге місце також у росіян — Олексія Чернова та Олександра Пироженка. Бронзовими призерами стали Георгій Кожухар (Одеська державна музична академія імені Антоніни Нежданової), Нателла Берая (Грузія) і Максим Подкурков (Росія). Нагадаю, що III Міжнародний конкурс піаністів з призовим фондом у 50 тисяч доларів був присвячений 90-річчю з дня народження видатного випускника Одеської консерваторії, народного артиста СРСР, почесного члена Лондонської королівської академії музики та академії музики імена Ференца Ліста в Будапешті Еміля Гілельса.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Незрячі слухатимуть Шекспіра

Івано-Франківська область. Більш ніж сто озвучених книг на магнітних носіях отримала обласна бібліотека Українського товариства сліпих (УТОС) від благодійної громадської фундації імені короля Юрія. На касетах — сучасна та класична художня, пізнавальна, науково-популярна й історична література. Придбання таких книг стало можливим завдяки перемозі проекту "Озвучена книга незрячим інвалідам" у конкурсі малих грантів "Не бути осторонь — творити зміни", який проводила благодійна фундація імені короля Юрія за підтримки фундації імені Стефана Баторія. Подарунок для незрячих людей дуже доречний. Книжковий фонд обласної бібліотеки озвученої літератури, що обслуговує близько 700 людей з вадами зору, протягом останніх чотирьох років не поповнювався, та й багато магнітних носіїв із часом вийшли з ладу.

Дарина НАЗАРЧУК.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Кадри вирішують все? Не завжди

На трьох із шести сесій обласної ради дискутується: скільки заступників може мати голова представницького органу краю — одного чи двох. Справа про правомірність другого заступника із подання прокурора області дійшла навіть до суду. Однак навіть він поки що не дав відповіді на це питання.

Проблема двох заступників, може, й не виникла б, якби на першій — установчій сесії теперішній заступник голови облради нашоукраїнець Володимир Банада не підтримав кандидатуру бютівця Анатолія Грицюка. Його голос врешті став вирішальним. Річ у тім, що на цю посаду «Наша Україна» пропонувала директора Волинського головного регіонального управління «ПриватБанку» Миколу Романюка. Таку позицію свого колеги нашоукраїнці не сприйняли. Тож починаючи з першої сесії розпочали ініціювати скорочення посади другого заступника голови облради. Питання обговорювали й наступної сесії. В ролі головного опонента виступав голова облдержадміністрації, депутат від «Нашої України» Володимир Бондар. Саме нашоукраїнці ініціювали включення в порядок денний сесії питання про звільнення Володимира Банади. На що фракції БЮТ і УНП 10 жовтня відповіли блокуванням її роботи. Через відсутність кворуму сесія тоді не відбулася.

Через розбіжність у поглядах подібний сценарій загрожував і сесії 3 листопада. Однак після тривалих міжфракційних переговорів сесія із півгодинним запізненням все-таки розпочала роботу. Знову суперечка виникла довкола кадрових питань. Нашоукраїнець Сергій Слабенко наполягав відмінити рішення другої сесії стосовно структури і чисельності виконавчого апарату ради, зокрема затвердження посад двох заступників голови. Депутат від фракції Партії регіонів Петро Пронь навіть запропонував Володимиру Банаді набратися мужності і самому написати заяву про звільнення з посади заступника і вичерпати цим конфлікт. Депутат від УНП Андрій Турак, який відтепер очолює новостворену фракцію «Перспектива», заявив, що вивільнені від скорочення посади другого заступника кошти, а це, за його підрахунками, майже чверть мільйона гривень, можна було б використати на допомогу малозабезпеченим громадянам. Врешті-решт це питання було включено в порядок денний. Під час голосування пропозицію Сергія Слабенка підтримало 40 депутатів із 67 присутніх в залі. Оскільки ж в обласній раді 80 депутатів, то для прийняття рішення не вистачило одного голосу. Тобто Володимир Банада і надалі залишається заступником голови облради.

Голосування показало, що фракції БЮТ, яка до цього становила половину усього складу облради, тепер буде не так просто відстоювати свою позицію. Тим більше, що у новоутворену фракцію «Перспектива» разом із трьома представниками Народного блоку Литвина увійшло дев'ять представників Блоку Юлії Тимошенко. Тож чи закінчилась дискусія про двох заступників, сьогодні сказати важко. На жаль, вона відволікає депутатів від вирішення більш нагальних питань, яких в області з високим безробіттям і одним із найнижчих в Україні рівнем заробітної плати, за останні роки набралося більш ніж достатньо.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На експертизу науковцям

Відтепер кожне рішення Тернопільської обласної ради, перш ніж виносити його на сесію, даватимуть на експертизу науковцям Тернопільського національного економічного університету. Договір про ці та інші аспекти співпраці підписали голова обласної ради Михайло Миколенко та ректор університету Сергій Юрій. На їхню думку, це дасть змогу уникнути багатьох помилок. Але головне полягає у підготовці кадрів для органів місцевого самоврядування, науковому забезпеченні регіонального й муніципального управління.

Університет має у цьому чималий досвід. Зокрема, науковці кафедри державного і муніципального управління, якій днями виповнилося тридцять років, були піонерами в обгрунтуванні необхідності змін у системі управління, вони випустили перший в Україні підручник «Муніципальний менеджмент», який став настільною книгою для управлінців усіх рівнів: від сільської влади до секретаріату Президента. Ювілею кафедри була присвячена міжнародна конференція «Організаційні та економічні проблеми розвитку муніципальних утворень» за участю науковців та представників влади України і Польщі. Вибір теми пов'язаний з майбутньою адміністративною реформою, якої нам не уникнути. Тернопільщина може стати своєрідним полігоном у її здійсненні, оскільки тут є унікальні можливості для поєднання науки з практикою. З укладанням договору зроблено перший крок для цього.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

«Чекають, коли помремо?..»

■ ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Село Заболоття Володимирецького району — найближчий сусід Рівненської АЕС: з його вулиць видно промисловий майданчик. І хоча серед заболоттівців є різні думки про користь такого сусідства, вони називають і плюси: це й можливість багатьом працевлаштуватися на станції, і те, що свого часу за кошти РАЕС побудовано водогін, водовідведення, від атомної надходять тепло та гаряча вода в оселі селян, де зручності не гірші, ніж у місті.

Зелена обурилась

Утім одиноким острівцем, позбавленим усіх цих благ, залишилось дев'ять сімей вулиці Зеленої, помешкання яких найближче до РАЕС. Блага цивілізації сюди не підводили з огляду на те, що ця вулиця входила до трикілометрової санітарно-захисної зони, а відтак її мешканці підлягали обов'язковому відселенню. «Нам не вистачило якогось часу, щоб адміністрація РАЕС виконала пункт 4.9 протоколу 93/Е-197 від 18.12.1984 Міністерства енергетики і електрифікації СРСР про розширення РАЕС (II черга). Цим документом, зокрема, передбачалося розширення селища для переселенців із трикілометрової санітарно-захисної зони (а наказ того ж Міністерства енергетики і електрифікації СРСР №125пс від 17.06.1985 затверджував кошторис на будівництво житлових будинків загальною площею 70 тисяч квадратних метрів, куди входили і котеджі для заболоттівських переселенців) загальною вартістю 38 мільйонів рублів, — пишуть у своєму листі до редакції мешканці вулиці Зеленої села Заболоття Володимирецького району. — Але якщо наших сусідів відселили вже давно, то нас — ні».

— Справді, окремі сім'ї з цієї вулиці вдалося переселити, — підтверджує Заболоттівський сільський голова Леся Назарук. — Постановою Ради Міністрів СРСР №2394-р 11 листопада 1973 року було встановлено трикілометрову санітарно-захисну зону навколо РАЕС. Приблизно з 1982 року із неї почали відселяти людей, а з вулиці Зеленої трохи пізніше — у 1989-му. Тоді будували котеджі з 3—4 кімнат, тож відповідно відселяли сім'ї з більшою кількістю людей. А авторам листа до вашої редакції потрібні були менші квартири.

— Але у серпні 1984 року Державний санітарний нагляд СРСР розглядає листа тодішнього директора Рівненської АЕС Володимира Коровкіна про скорочення санітарно-захисної зони навколо РАЕС до 2500 метрів з боку села Заболоття, тобто у бік скорочення її на 500 метрів, —продовжує Леся Назарук. — Ось як відреагував на це тодішній заступник Головного санітарного лікаря СРСР В. Туровський: «... Вважаю за можливе обмежити розмір санітарно-захисної зони в південно-східному напрямку (у напрямку села Заболоття) до 2500 метрів за умови заборони нового будівництва споруд і приміщень, призначених для постійного проживання людей, у радіусі 3000 метрів від вентруби 3-го блока Рівненської АЕС, що будується».

— Але прямо чиновник не сказав про встановлення такої зони в радіусі 2500 метрів, а лише висловив свою думку, — каже Заболоттівський сільський голова Леся Назарук. — Та й чому такі обмеження лише до нашого села, а не, скажімо, міста Кузнецовська чи інших населених пунктів? Та й згідно з новим українським законодавством, а точніше згідно із ст.45 Закону України «Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку» передбачено, що «розміри і межі санітарно-захисних зон визначаються у проекті згідно з нормами, правилами і стандартами у сфері використання ядерної енергії, узгоджуються з органами державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки і затверджуються місцевими Радами народних депутатів». Я працюю на посаді сільського голови дванадцять років, а до цього була секретарем ради і заступником сільського голови. Але не пригадую, щоб наша Заболоттівська сільська рада затверджувала санітарно-захисну зону в радіусі 2500 метрів.

Тож посилання тих, хто мав забезпечити переселенців житлом, на зменшення меж санітарно-захисної зони, на думку Заболоттівського сільського голови Лесі Назарук, є безпідставним. А далі жінка розповіла про епопею переселення людей із санітарно-захисної зони:

— У сімей, що потребували менших за розміром квартир, зокрема тих дев'яти, які написали листа до вашої редакції, знову зажевріла надія на переселення у квітні 1989 року. Тоді, а точніше 16 квітня 1989 року, заступником міністра атомної енергетики СРСР був затверджений «Протокол наради з розширення селища для переселенців на Рівенській АЕС», згідно із яким передбачалося побудувати селище для переселенців за рахунок «непередбачених витрат зведеного кошторису на будівництво об'єктів виробничого призначення проекту II черги Рівенської АЕС». Але реалізація положень згаданого протоколу почалася лише у 1993 році. Було виготовлено документацію на будівництво житла для решти переселенців, зокрема й для дев'яти сімей з вулиці Зеленої. Наша сільська рада під таку благородну мету виділила 8,2 гектара землі. Приїхали будівельники, вирили котлован під будинок. І на цьому все. Ось так нічим для мешканців вулиці Зеленої закінчилася друга спроба домогтися переселення.

Третій фальстарт

Відтоді, як дев'ять сімей із вулиці Зеленої зрозуміли, що до них нікому немає діла, вони не переставали звертатися до різних інстанцій, щоб домогтися правди. Масла у вогонь підлило те, що їхніх сусідів давно переселили, не годуючи відписками і вишукуванням причин для відмов. «А чим ми гірші?» — резонно запитують менш везучі мешканці Зеленої, біля осель яких, доки вони вели безрезультатну переписку з чиновниками, з'явився ще один небажаний сусід — високовольтна лінія електропередач. Найбільше не поталанило молодій сім'ї Галини та Олександра Штинь, від хати яких вона за 28 метрів. А молоде подружжя має двох дітей, до того ж одна дитина — інвалід. Тому вплив лінії — небажаний для їхнього здоров'я.

Мешканці Зеленої багато років листуються і з народними депутатами України, і з місцевою владою різних рівнів. Зреагували на проблему заболоттівців лише у 2004 році. Тодішній голова Рівненської обласної держадміністрації Микола Сорока 18 листопада 2004 року видав розпорядження №601 «Про внесення зміни до уточненого переліку об'єктів та завдань щодо їх будівництва у 30-кілометрових зонах Рівненської та Хмельницької АЕС», яким було передбачено 400 тисяч гривень на придбання в 2005 році житла в місті Кузнецовську для відселення дев'яти сімей із вулиці Зеленої села Заболоття Володимирецького району (тобто авторів листа до редакції. — **Авт.**).

Але політична ситуація в Україні змінилася, після помаранчевої революції до влади прийшла нова команда, Рівненську ОДА очолив Василь Червоній. Тепер важко судити, якими міркуваннями керувався В. Червоній, чиї поради він слухав. А тільки 20 квітня 2005 року за №162 з'явилося підписане ним інше розпорядження «Про завдання з будівництва об'єктів соціального призначення у 30-кілометрових зонах Рівненської та Хмельницької АЕС», згідно з яким оті 400 тисяч гривень, виділених для заболоттівців, перерозподілені на інші об'єкти міста Кузнецовська.

— Стільки років просимо звернути на нас, а толку ніякого, — гірко зауважує один з мешканців вулиці Зеленої, учасник бойових дій, інвалід війни II групи 80-річний Микола Никанорович Скібчик. — Мабуть, влада думає, що ми тут живемо, як на курорті, — показує на градирні. — Уже й онуки переінакшили про нас пісню «ростуть градирні в діда на городі».

— А може, чиновники чекають, коли ми помремо, і проблема вирішиться сама собою, — долучається до розмови його сусідка 76-річна Василина Олексіївна Пашко, киваючи на лісок, де розміщене сільське кладовище. — А ми живемо...

— Не живемо, а мучимось, — підключається і 71-річна пенсіонерка Антоніна Никанорівна Оштук. — Вода в колодязях жовта — пити неможливо. У кого є сили, то їздять у село велосипедами за питною водою.

— І не шкода буде вам залишати насиджені місця, городи? — цікавлюсь у стареньких.

— А за чим тут жалкувати? — кажуть пенсіонери і показують порепані від тяжкої праці мозолясті долоні. — Уже здоров'я і сил немає землю обробляти — своє ми вже відпрацювали. Тож хочемо хоч на схилі літ пожити по-людськи: у теплі та з гарячою водою. Адже, щоб натопити у наших уже старих хатах, стільки дров і брикету потрібно! А це обходиться в кругленьку копієчку. Порахуйте, скільки треба відкладати нам з наших більш ніж скромних пенсій, щоб придбати машину дров. А в селі та Кузнецовську тепло недороге, та й субсидії мали б...

Відверто кажучи, гнітюче враження справила вулиця Зелена. Про перших переселенців нагадують тепер хіба що закинуті колодязі та зарослі бур'янами місцини, де колись були хати. Вікна кількох хат уже забиті дошками — їх господарі померли... Як розрядка для душі — оті дев'ять домівок, де живуть і впродовж десятка літ чекають правди люди. Як пожартували старенькі, це бажання — домогтися правди — і тримає їх на білому світі.

Далі буде...

Із скаргою дев'яти сімей з вулиці Зеленої ознайомився голова Рівненської ОДА Віктор Матчук, який змінив на цій посаді Василя Червонія. Своїм розпорядженням він створив комісію, яка має розібратися із згаданою проблемою. Комісію очолив заступник голови Рівненської ОДА Володимир Новак, до її складу увійшли фахівці облдержадміністрації, РАЕС, представники місцевої влади, головний санітарний лікар області.

Про те, якого висновку дійде комісія, чи знайде вона вихід, щоб допомогти дев'ятьом сім'ям із вулиці Зеленої села Заболоття, ми, звичайно, повідомимо читачів у наступних публікаціях.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімку: мешканці вулиці Зеленої пенсіонери М. Скібчик, В. Пашко та А. Оштук.

Фото автора.

Управління адміністративними будинками
Управління справами
Апарату Верховної Ради України
оголошує конкурс на заміщення вакантних посад державних службовців

Вимоги до кандидатів: громадянство України, повна вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста, стаж роботи за фахом не менш як п'ять років, обов'язкове вільне володіння українською мовою, досконале знання комп'ютера.

Особи, які бажають взяти участь у конкурсі, подають такі документи:

заяву на ім'я керівника Управління про участь у конкурсі;

заповнену особову картку (форма П-2ДС) з відповідними додатками;

дві фотокартки розміром 4 х 6 см;

копії документів про освіту;

декларацію про доходи;

копію першої та другої сторінки паспорта.

Під час проведення конкурсу кандидати складають письмовий іспит. З переліком питань до іспиту можна ознайомитись у відділі кадрів Управління.

Документи приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 01009, м. Київ, вул. Банкова, 5-7, к. 206.

Довідки за тел.: 255-44-40, 255-44-80.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 24.10.06 р. по справі № Б 24/242/06 приватне підприємство «Гермес», код 31164160, Дніпропетровська область, 53261, с. Дмитріївка Нікопольського р-ну, вул. Леніна, 94, раніше ліквідоване за рішенням власника, визнано банкрутом. Ліквідатором по справі призначений Шмаль Володимир Григорович (ліцензія АА № 630010 від 05.11.03 р., 53210, м. Нікополь Дніпропетровська обл., вул. Героїв Чорнобиля, 61, кв. 18, тел. (05662) 2-33-26.

Заяви і претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом одного місяця з дня опублікування повідомлення.

Господарським судом Рівненської області (33001, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) порушено справу № 9/60 про банкрутство ЗАТ «Західмеблі-Смига», код ЄДРПОУ 30981530 (вул. Заводська, 1, смт. Смига, Дубенський район, Рівненська обл., 35680).

Постановою Господарського суду Рівненської області від 25 жовтня 2006 року ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тихончук Лесю Хотіївну (ліцензія серії АБ № 176236, м. Рівне, вул. Словацького, 4/6, оф. 14).

Вимоги кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Довідки за тел.: 8 (0362) 22-11-40.

Ухвалою господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченко Т. Г., 18/1) від 29.09.2006 року у справі № 8/464-06 порушена справа про банкрутство Державного науково-виробничого підприємства «Фотомаш» (41100, Сумська обл., м. Шостка, вул. Гагаріна, 1, код 14003835).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Розпорядник майна - Корнілов Євгеній Олександрович, ліцензія Мінекономіки серія АБ № 116045 видана 15.11.2004 р.

Місцезнаходження: 40030, м. Суми, пл. Незалежності, 1, офіс 408; тел 8 (0542) 619-837.

Ухвалою господарського суду Чернігівської області (м. Чернігів, пр-т Миру, 20) від 17 жовтня 2006 року порушено справу № 5/308Б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Агроцентр», розташованого за адресою: с. Новий Биків Бобровицького району Чернігівської області, вул. 30 років Перемоги, 15, 17452. Код ЄДРПОУ 32086199, п/р 26007300379 в Бобровицькому відд. Ощадбанку, МФО 343024.

Розпорядником майна призначено Куровського В. В. (ліцензія АБ № 216833 від 21.03.05 р.).

Господарський суд Кіровоградської області (25006 м. Кіровоград вул. Луначарського, 29) ухвалою від 18.04.2006 р. порушив провадження у справі № 9/69 про банкрутство приватного сільськогосподарського підприємства «Пролісок» (28514, Кіровоградська область, Долинський район, с. Кірове, код за ЄДРПОУ № 31492895, р/р 26002301120 в Долинському відділенні ВАТ «Державний ощадний банк України»).

Ухвалою Господарського суду Кіровоградської області від 15.09.2006 р. по справі № 9/69 припинено стосовно банкрута ПСП «Пролісок» процедуру ліквідації передбачену ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» та введено процедуру розпорядження майном боржника.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Салатова Сергія Володимировича, який діє на підставі ліцензії серії АБ № 216837 від 17.03.2005 р. (м. Кіровоград, вул. Свердлова, буд. 87, тел. 8 (0522) 32-05-01).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

Про продаж на аукціоні (відкритих торгах)
цілісного майнового комплексу, що знаходиться на балансі
ЗАТ «Шебелинське», яке за Ухвалою Господарського суду
від 06 січня 2005 р. (справа № Б-24/199-03) знаходиться в процедурі санації.
Назва об'єкту: цілісний майновий комплекс ЗАТ»Шебелинське»

Адреса: Харківська обл., Балаклійський р-н, с. Шебелинка.

Відомості про об'єкт: до складу ЦМК входять: нерухомість — 55 одиниць, автотранспорт та сільгосптехніка — 54 одиниці, сільгоспобладнання -119 одиниць, худоба — 1150 голів, сільгоспкультура (незавершене виробництво) — 1 культура, обладнання та малоцінний інвентар — 241 одиниця та інше.

Основні напрями діяльності підприємства: вирощування с/г культур, скотарство, деревообробна промисловість, виробництво будівельних матеріалів. Кількість робочих місць: 225.

Початкова вартість продажу 2465355,00 грн (два мільйони чотириста шістдесят п'ять тисяч триста п'ятдесят п'ять гривень 00 коп., у т. ч. ПДВ 20% — 410892,50 грн (чотириста десять тисяч вісімсот дев'яносто дві гривні 50 коп.).

Продаж об'єкту здійснюється за грошові кошти.

Ознайомитись з об'єктом можна в робочі дні з 8.00 до 16.00 за місцем його знаходження.

Аукціон буде проведено ТОВ «Універсальна біржа «Гермес» 11 грудня 2006 р. за адресою: м. Харків, вул. Мироносицька, 60.

Прийом заяв починається з дня опублікування цього оголошення та припиняється за 1 (один) день до дня проведення аукціону.

Плата за реєстрацію заяви у розмірі 17 грн. перераховується на рахунок біржі (п/р 260052193 у ВАТ «Мегабанк» м. Харківа, МФО 351629).

Гарантійний внесок у розмірі 10 % від початкової вартості майна вноситься на рахунок біржі для гарантійних внесків (п/р 260092289 у ВАТ «Мегабанк», м. Харків, МФО 351629; у платіжному дорученні вказується: «ПДВ не передбачено»).

За результатами проведення складається Протокол Аукціону, який є підставою для укладання договору купівлі-продажу проміж Продавцем та Покупцем.

Якщо майно не буде реалізоване на перших торгах, наступні аукціоні торги будуть проводитись кожного наступного тижня по понеділках.

Отримати більш докладну інформацію та подати заяву можна на ТОВ «Універсальна біржа «Гермес» за адресою: м. Харків, вул. Мироносицька, 60.

Тел. 714-94-67, 703-23-23, ф. 714-00-04.

Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана
оголошує конкурс на заміщення вакантних посад
по таких кафедрах:

політичної економії факультетів управління та маркетингу — професор (1 од.), ст. викладач (1 од.); ***маркетингу*** — ст. викладач (1 од.); ***вищої математики*** — професор (1 од.); ***менеджменту*** — асистент (2 од.); ***теорії та історії держави і права*** — доцент (1 од.); ***банківської справи*** -асистент (1 од).

Термін подання документів — один місяць (30 днів) від дня опублікування оголошення. До заяви на ім'я ректора університету додаються: *особовий листок з обліку кадрів, автобіографія, копії дипломів про освіту, наукові ступені та вчені звання, завірені у встановленому порядку, список наукових праць та винаходів.*

Адреса університету: 03680, м. Київ, проспект Перемоги, 54/1.
Контактні телефони: 459-61-73, 456-25-82.

Господарський суд Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) ухвалою від 12 жовтня 2006 року порушив провадження у справі № 164/14-б-06 «Про банкрутство ТОВ «Дронго» (07300, Київська обл., м. Вишгород, вул. Кургузова, 2, Код за ЄДРПОУ 33007689, п/р 26008414531 в ФКД ВАТ «Інпромбанк» м. Києва, МФО 322863).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Щербаня О. М. (Ліцензія АБ № 271582 від 15.12.2005 року, поштова адреса: 01030, м. Київ, абонентська скринька, 157).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня виходу оголошення.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) за позовом Державної податкової інспекції у Печерському районі м. Києва порушено справи про банкрутство:

1. ТОВ «Укргазсервіс», код 30968792, м. Київ-01021, вул. Івана Мар'яненка, 11/12, р/р №26007010515421/980 в Київській М. Ф. АКБ «Укрсоцбанк» у м. Києві, МФО 322012, справа №24/408-б;

2. ТОВ «А-Лекс», код 31110602, м. Київ-03150, вул. Анрі Барбюса, 5-б, р/р №26001422/980 в ВАТ АБ «Укргазбанк» у м. Києві, МФО 320478, справа №24/415-б;

3. ТОВ «Укрмедіаінвест», код 33101982, м. Київ-01133, вул. Щорса, 29, р/р №26000101221001/980 в ЗАТ «Альфа-Банк» у м. Києві, МФО 300346, справа №24/409-б;

4. ТОВ «Тривікс», код 32111146, м. Київ-01133, вул. Кіквідзе, 41, р/р №26009300311001/980 в АКБ «Тас-Комерц банк» у м. Києві, МФО 300164, справа №23/322-б;

5. ДП «Енерго-Інвест», код 31605345, м. Київ-01021, вул. Михайла Грушевського, 36, р/р №2600313901/980 в Акц. Пошт. Пенс. Банк «Аваль» у м. Києві, МФО 300335, справа №23/323-б;

6. ТОВ «ІПК Глобал Ентертертейнмент», код 31026694, м. Київ-03150, вул. Анрі Барбюса, 5-А, р/р №26003019780/980 в ВАТ «Банк Український капітал» м. Київ, МФО 320371, справа №24/410-б;

7. ПП «Мікс», код 25396890, м. Київ-01011, вул. Кловський узвіз, 8, р/р відсутні, справа №23/461-б;

8. ТОВ «Укрпетрол», код 32046250, м. Київ-01133, пров. Шпитальний, 1-а, кв. 4, р/р №26007017410122/840 в Ф. АКІБ «Укрсиббанк» у м. Києві, МФО 300733, справа №24/564-б;

9. ТОВ «Асоль-ЮВ», код 31812340, м. Київ-01133, бульв. Лесі Українки, 15, р/р №260063010043/840 в ЗАТ «Прайм-банк» у м. Києві, МФО 300669, справа №15/585-б;

10. ТОВ «Російсько-Український торгівельний будинок», код 21377708, м. Київ-01103, вул. Кіквідзе, 13, р/р №2600205274982/980 в ЗАТ «Приватбанк» Печерська філія м. Києві, МФО 300711, справа №43/689;

11. ПП «Імпала», код 31569130, м. Київ-01024, пров. Чекістів, 6, р/р №2600766010467/980 в Київ. Регіон. ф. ВАТ КБ «Хрещатик», м. Київ, МФО 300830, справа №23/493-б;

12. ТОВ «Севергаз», код 30523005, м. Київ-01103, вул. Кіквідзе, 17/10, р/р №260057527/980 в ВАТ «Український професійний банк» у м. Києві, МФО 300205, справа №15/594-б;

13. ТОВ «Самара», код 32250356, м. Київ-01011, вул. Кутузова, 4, кв. 25, р/р №260071512/980 в ВАТ «Кредитпромбанк» у м. Києві, МФО 300863, справа №15/593-б;

14. ТОВ «Консул-Контакт», код 33058487, м. Київ-01133, вул. Щорса, 29, р/р №26003101176001/980 в ЗАТ «Альфа-банк» у м. Києві, МФО 300346, справа №23/376-б;

15. ТОВ «Вікторія-Холдінг», код 31029391, м. Київ-01042, бул. Дружби Народів, 19, р/р №260070010489/980 в Акціонерному товаристві «Банк Велес» у м. Києві, МФО 322799, справа №43/588.

Винесено постанови про визнання банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури щодо наступних підприємств:

1. ТОВ «Портбудкомплекс», код 21593636, м. Київ-01021, вул. Інститутська, 25, р/р №260043001105/840/980 в Першій Київській філії АТ «ВАБАНК», МФО 320360, справа №43/114.

1. Арбітражний керуючий Лецкан В. Л., ліцензія АБ №271494 від 26.10.2005 р., тел.: 443-36-66, призначений по справах №15/585-б, №15/594-б, №15/593-б.

2. Арбітражний керуючий Щербань О. М., ліцензія АБ №271582 від 30.11.2005 р., призначений по справах №24/408-б, №23/322-б, №23/323-б.

3. Арбітражний керуючий Кирик В. К., ліцензія АБ №176297 від 03.11.2005 р., тел. 544-26-33, призначений по справах №23/461-б, №43/114, №23/493.

4. Арбітражний керуючий Титаренко М. О., ліцензія АА №719846 від 25.02.2004 р., м. Київ, вул. Саксаганського, 24, тел.: 287-15-67, призначений по справах №23/376-б, №43/689.

5. Арбітражний керуючий Чечельницький О. Й., ліцензія АБ №216931 від 25.04.2005 р., тел.: 458-76-72, призначений по справах №24/415-б, №24/409-б, №24/410-б, №24/564-б.

6. Арбітражний керуючий Єрмак О. В., ліцензія АВ №081033 від 17.05.2006 р., тел. 20675090936, призначений по справі №43/588.

Ліквідатор **ВАТ «Сільгоспхімія»** (с. Локітка Тлумацького району Івано-Франківської області код 05489141) згідно ухвали господарського суду від 30.10.2006 р. в справі про банкрутство повідомляє про скликання позачергових зборів акціонерів товариства, які відбудуться 27 грудня 2006 р. о 13 год. в приміщенні колишнього адмінкорпусу за адресою с. Локітка вул. Центральна, 41 з наступним порядком дня:

1. Про відновлення діяльності ВАТ «Сільгоспхімія» або ліквідацію товариства та розподілу залишку коштів між акціонерами.

Реєстрація учасників зборів проводиться з 11.00 до 13.00 год. за місцем проведення зборів. Для участі в зборах акціонери повинні надати посвідчення особи, а уповноважені особи акціонерів — засвідчені доручення.

Втрачені документи ТОВ «АРІГОН» (код ЄДРПОУ 31992873); Статут, Свідоцтво про державну реєстрацію, Довідка по формі № 4-ОПП, Довідка з ЄДРПОУ видана Управлінням Стаститики, Свідоцтво про реєстрацію та повідомлення видані Фондом соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань.

Господарський суд Одеської області (65119, м. Одеса, проспект Шевченка, 29) порушив справу №2/268-06-9025 про визнання банкрутом Дослідного господарства «Кучурганське» (с. Кучурган, Роздільнянський район, Одеська область, код ЄДРПОУ 00413274, номер рахунку: 2600830200379, МФО банку: 388227, Банк: ФВ ВАТ «Державний ощадний банк», м. Роздільна).

Розпорядником майна призначений Верлан Геннадій Васильович (ліцензія серії АБ №176192 від 04.08.2005 року, м. Одеса, вул. Віри Імберг, буд. 8, кв. 5).

Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом м. Києва порушено провадження у справі №24/680-б про банкрутство Державного підприємства Український художньо-спортивний ансамбль «Балет на льоду» (01023, м. Київ, вул. Еспланадна, 17, поточний рахунок №26008200002129 відкритий в ГФ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 322012, код ЄДРПОУ 02928456). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Стоян Марину Миколаївну (ліцензія серії АА № 783109 від 27.04.2004 р., видана Міністерством економіки та з питань Європейської інтеграції України), поштова адреса: 02125 м. Київ-025, а/с 53. Письмові заяви кредиторів з підтверджуючими вимоги документами приймаються до господарського суду протягом 30 днів з дня опублікування оголошення. Копії заяв кредиторів та доданих до них документів направляються боржнику та розпоряднику майна.

Особи, що бажають прийняти участь в санації боржника, можуть подати розпоряднику майна заяву про участь у санації боржника та свої пропозиції відносно санації.

Ухвалою господарського суду Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) 01 серпня 2006 року порушено справу №4/145-Б про банкрутство Малого багатопрофільного спільного підприємства «Строй сервіс» (10004, Житомирська область, Житомирський район, с. Довжик, вул. Нескорених, 13, інд. код 13550133, р/р 26001301201161 в ФАКБ «Національний кредит» м. Житомир, МФО 311722).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Вербило Юрія Володимировича (ліцензія АА №719859 від 02.03.2004 р.), м. Житомир, вул. Київська, 81, оф. 228, тел.: (0412) 48-01-50.

Господарським судом Донецької області (83042, м. Донецьк, вул. Артема, 157) постановою від 31.10.2006 р. по справі №42/127б визнано банкрутом ДП «Укренерговугілля» ВАТ ДХК «Укрвуглересурссервіс», м. Донецьк (83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, буд. 153-А, код ЄДРПОУ 30301826, п/р 2600618611902 в ДРУ КБ «Приватбанк», МФО 335496) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Самокіш Микиту Анатолійовича (ліцензія №158226, 83086, м. Донецьк, вул. Челюскінців, буд. 39, кв. 5, тел.: 8 (050) 242-51-01).

Заяви кредиторів з вимогами до банкрута приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, Майдан Незалежності, 1) ухвалою від 09.10.2005 року порушив справу № 2/234-Б про визнання банкрутом Шепетівське підприємство теплових мереж, м. Шепетівка (30400, Хмельницька обл., м. Шепетівка, вул. Короленка, 1«а», р/р 260023600 в Хмельницькій обласній дирекції АППБ «Аваль», МФО 315966, ідент. код 02091981).

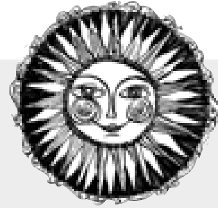
Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Книша Олександра Артемовича (Хмельницька обл., м. Шепетівка, проспект Миру, буд. 50, кв. 45, ліцензія серії АВ № 081165 від 02.08.2006 року).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

КУРІНЬ

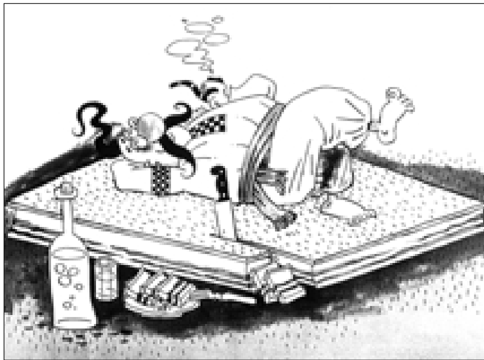
СУБОТА, 11 ЛИСТОПАДА 2006 ■ № 212 (3962)

12 листопада в Україні мінлива хмарність, місцями невеликий дощ із мокрим снігом. Температура вночі 1—6° морозу, вдень від 1° морозу до 4° тепла, в Криму вночі від 2° морозу до 3° тепла, вдень до 9° тепла.

Є життя на Марсі!

І в цьому переконалися тисячі жителів та гостей міста на Донеччині Маріуполя, відвідавши планету МАРС—2006 (що розшифровується як МАРіуполь Сміється). Так організатори назвали перший міжнародний конкурс карикатури «Їжа — це життя!». Справді, яке ж життя без їжі?

Мал. Олега ГУЦОЛА.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Кілька підприємств, громадських організацій міста, Асоціація карикатуристів (Київ) за підтримки інших закладів та ЗМІ (інформаційним спонсором є і «Голос України»), а також головного спонсора — металургійного комбінату ім. Ілліча так чудово все організували, що навіть присутні метри відзначили: такого фестивалю гумору в Україні ще не було. Чимала заслуга в цьому маріупольця, оригінального карикатуриста Дмитра Скаженина. Вже на перший конкурс надійшло 650 робіт півтори сотні авторів з 41 країни.

Найкращим знавцем проблеми виявився московський донетчанин Сергій Савілов, якому і вручено першу премію. Другу завоювали чех Бретіслав Коваржик та казах Гамім Баранбаєв.

Серед призерів відомі знавцям гумору імена: Олег Гуцол, Юрій Кособукін, Валентин Дружинін, постійний автор «Голосу України» Володимир Казаневський. А киянин Вадим Шевченко, отримавши приз глядацьких симпатій і зігрівшись такою увагою, був єдиний, хто пірнув в Азовське море, незважаючи на прохолоду.

Мал. Сергія САВІЛОВА.

До фіналу Асоціація карикатуристів встигла зробити чудовий каталог, а представники провідного спонсора, якому дуже сподобався цей захід, обіцяли підтримку МАРСу і в наступні роки.

Микола КАПУСТА, учасник МАРСіади і теж призер.

■ МІНІ-БАЙКИ

А іноді й поодинці…

У люди виводити різних нездар
Дуетом уміємо.
Доля, Хабар.

Сергій КОВАЛЬ.

■ СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Грають усі!

Надзвичайної популярності в Березі Рябкової Кістки набула інтерактивна гра «Перефарбовуйся з нами, перефарбовуйся, як ми, перефарбовуйся краще за нас!»

Що простіше?

Скільки можна перелічувати прізвища корупціонерів? Чи не простіше назвати хоч одного чистого представника минулої влади?

Не вгодиш!

Навіть якби президентом був сам ангел небесний, його все одно недолюблювали б. За те, що ангел.

Побачили те, що бачили

Те, що режим БРК був мафіозним, бачили всі. Але мало хто сподівався, що це колись стане явним.

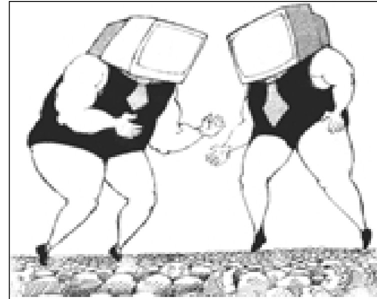
Олександр ПЕРЛЮК.

Ведучий скаже, як зав'яже…

Із висловів українських телеведучих

☞ ***«Політики говорять багато, але село наше вже виснажилося від подібних поглядів у майбутнє...»***

☞ ***«Це повинно стати законом не лише для водіїв, але й для пересічного дашника...»***

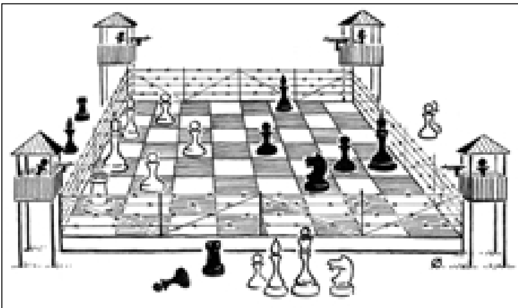

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

☞ ***«Ну, от! Я й сказала вам ще одну розумну думку... Якщо ми звикнемо робити це хоча б один раз на день, то за рік буде 365 розумних думок!»***

Біля телевізора сидів Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

■ ДОШКА ПОШАНИ

Зі зведення інформбюро

Михайло Чечетов, народний депутат:

— Завдяки самовідданій праці уряду ціни на бензин почали знижуватися.

Від чергового:

— *Так само самовіддано і героїчно доблесний уряд продовжив наступ одночасно на бакалійному, м'ясо-молочному, транспортному, житлово-комунальному та інших фронтах. (Кадрових втрат зазнає «Наша Україна».)*

Між нами, професорами

Роман Зварич, колишній міністр юстиції:

— Мене здивувало, що прем'єр такий балакучий. Сидиш і слухаєш про якісь його особисті моменти біографії. Це може бути цікаво, може бути ні, але мені хотілося б предметніше проводити свій час із прем'єр-міністром, ніж говорити про життя.

Від чергового:

— *Предметніше? Тоді, про всяк випадок, придбайте собі боксерську «капу» і хокейний щиток.*

На дорослій нараді

Володимир Шайдеров, міський голова Феодосії (на республіканській нараді під керівництвом віце-прем'єр-міністра Миколи Азарова):

— Ви зробили мені зауваження: що ти посміхаєшся!.. Ви знаєте, таке враження, що в цьому залі зібралися, як у дитячому садку. Є один вихователь, каже: «Встаньте!» — усі встали, «сядьте!» — всі сіли, «віджалися!» — всі віджалися.

Від чергового:

— *Таке враження, що пан Шайдеров або дуже смілива людина, або не розуміє серйозності поточного, можна навіть сказати — переломного, моменту.*

Слухайте! Вас не чують

Віктор Ющенко:

— Політик має слухати голос бізнесу...

Від чергового:

— *Вимальовується приблизно така картина:*

Політик: ау!
Бізнес: у. о.!
Народ: йокалемене!..

У світі тварин

Юрій Луценко, міністр внутрішніх справ:

— Єдине, що пояснює ситуацію, — це те, що це (звільнення) відбулося в день захисту тварин. Все-таки коні на Сумщині негодовані, і пан Щербань має намір їх погодувати.

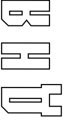
Від чергового:

— *А от чого не приїхав Бакай? Мабуть, він розводить верблюдів, а вони і негодовані можуть почекати. А ще цікаво: кого розводять Засуха, Боделан та інші, хто не завітав до нас у день захисту тварин?..*

Мал. Василя ФЛЬОРКА та Вадима СИМИНОГИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

ЦЬОГО ДНЯ

11 ЛИСТОПАДА

■ *1821. Народився російський письменник Федір Достоєвський.*

■ *1837. У Росії відкрито першу залізницю — між Петербургом і Царським Селом.*

■ *1905. Севастопольське повстання моряків під проводом лейтенанта П. Шмідта.*

■ *1918. Комп'єнське перемир'я між Німеччиною й державами Антанти. Закінчення першої світової війни.*

■ *1919. Народились артисти Ольга Кусенко та Юхим Березін (Штепсель).*

■ *1966. Помер письменник Леонід Смілянський. Автор, зокрема, роману про Т. Шевченка «Поетова молодість» та п'єси про І. Франка «Мужицький посол».*

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 10 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 245

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 4173

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010053 >

Internet: http://uamedia.visti.net/golos